

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/226/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417204979
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Břoušková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1417204979.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Břouškovvej a členiek senátu JUDr. Olgy Bahníkovej a JUDr. Ľubice Kriškovej v právnej veci žalobcu: Mesto Prievidza, Námestie slobody 14, 971 01 Prievidza, IČO: 00 318 442, zast.: POLÁČEK&PARTNERS s. r. o., advokátska kancelária, Hurbanovo nám. 1, 811 06 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 568 124, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. ICLic. Pavol Poláček, LL.M., M.A., proti žalovanému: Y. W. Š., C. XX.X.XXXX, D. S. M. XXXX/X, XXX XX S., zast.: JUDr. Sylvia Filipová, advokátka, Radvanská 1, 811 01 Bratislava, v konaní o nariadení neodkladného opatrenia na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV č. k. 10Cb/82/2017-130 zo dňa 12.5.2017 v znení doplňujúceho uznesenia č. k. 10Cb/82/2017-235 zo dňa 26.6.2017 o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava IV č. k. 10Cb/82/2017-130 zo dňa 12.5.2017 v znení doplňujúceho uznesenia č. k. 10Cb/82/2017-235 zo dňa 26.6.2017 v napadnutej časti, ktorou žalovanému bolo uložené zdržať sa akéhokoľvek konania na základe Poverenia zo dňa 22.4.2015, na základe ktorého bol poverený, aby samostatne konal a podpisoval za spoločnosť Prievidzské tepelné hospodárstvo, a.s. (v skratke PTH, a.s.), IČO: 36 325 961, so sídlom G. Švéniho 3H, Prievidza, navonok ako aj dovnútra, a v časti, ktorou bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania na základe Dohody o splnomocnení zo dňa 22.04.2015, ktorou bol splnomocnený, aby samostatne konal a podpisoval za spoločnosť Prievidzské tepelné hospodárstvo, a.s. (v skratke PTH, a.s.), IČO: 36 325 961, so sídlom G. Švéniho 3H, Prievidza, navonok ako aj dovnútra, p o t v r d z u j e .

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania na základe Poverenia zo dňa 22.4.2015, na základe ktorého bol poverený, aby samostatne konal a podpisoval za spoločnosť Prievidzské tepelné hospodárstvo, a.s., IČO: 36 325 961, so sídlom G. Švéniho 3H, Prievidza, navonok ako aj dovnútra, a ďalej mu uložil zdržať sa akéhokoľvek konania na základe Dohody o splnomocnení zo dňa 22.04.2015, ktorou bol splnomocnený, aby samostatne konal a podpisoval za spoločnosť Prievidzské tepelné hospodárstvo, a.s. (v skratke PTH, a.s.), IČO: 36 325 961, so sídlom G. Švéniho 3H, Prievidza, navonok ako aj dovnútra. Vo zvyšku návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že návrhom podaným na súd dňa 12.4.2017 sa žalobca domáhal nariadenia neodkladného opatrenia v znení: Y. W. Š., C. XX.X.XXXX, D. S. M. XXXX/X, XXX XX S., štátny občan Slovenskej republiky, je povinný zdržať sa: 1. výkonu funkcie riaditeľa na základe Dodatku č. 1 zo dňa 22.4.2015 k Pracovnej zmluve zo dňa 30.3.2012, 2. akéhokoľvek konania na základe Poverenia zo dňa 22.4.2015 udeleného spoločnosťou PTH, a.s., na základe ktorého bol poverený, aby samostatne konal a podpisoval za spoločnosť PTH, a.s. navonok ako aj dovnútra, 3.

akéhokoľvek konania na základe Dohody o splnomocnení zo dňa 22.4.2015, ktorou ho Y.. T. W. a Y.. W. Š. splnomocnili, aby samostatne konal a podpisoval za spoločnosť PTH, a.s. navonok ako aj dovnútra.

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca zdôvodnil tým, že žalobca je územný správny a samosprávny celok ako aj majoritný akcionár s 51 % podielom akcií v spoločnosti Prievidzské tepelné hospodárstvo, a.s. (ďalej len spoločnosť PTH, a.s.). Povinný je predseda predstavenstva spoločnosti PTH, a.s.. K jeho opakovanému menovaniu za predsedu predstavenstva došlo na valnom zhromaždení spoločnosti dňa 27.4.2016. Povinný je nominant druhého akcionára spoločnosti - Hornonitrianskych baní Prievidza, a.s. (ďalej len HBP, a.s.), so sídlom Matice Slovenskej 10, 971 01 Prievidza, IČO: 36 005 622, ktorý vlastní 49 % akcií spoločnosti. Podľa bodu 28.1 stanov spoločnosti PTH, a.s. je štatutárnym orgánom spoločnosti predstavenstvo, ktoré tvoria 3 členovia: 1 zástupca žalobcu, 1 zástupca HBP, a.s., 1 spoločný zástupca oboch akcionárov. Funkcia predsedu predstavenstva prináleží zástupcovi HBP, a.s.. Stanovy spoločnosti v bode 29.1 ustanovujú, že menom spoločnosti koná a podpisuje predseda predstavenstva spoločne s jedným ďalším členom predstavenstva, a to tak, že k vytačenému alebo napísanému obchodnému menu spoločnosti a k svojim menám a funkciám pripoja svoj podpis. Na valnom zhromaždení dňa 27.4.2016 boli do orgánov spoločnosti PTH, a.s. menovaní noví zástupcovia oboch akcionárov. Za žalobcu to bol W.. U. M. ako člen predstavenstva, W.. I. B. ako predsedníčka dozornej rady a Y.. L. W. ako člen dozornej rady. Zápis zmien do obchodného registra bol odmietnutý pre rozpor návrhu so zákonom v časti skončenia funkčných období predchádzajúcich členov orgánov spoločnosti Y.. T. W., W.. Y.. L.P. B., M.. X. Y.. U. V. z dôvodu, že návrhom sa požadoval výmaz osôb po dlhšom časovom období, ako je zákonom stanovená horná hranica 5 rokov. Aktuálny zápis v obchodnom registri preto nekorešponduje so skutočným stavom obsadenosti orgánov spoločnosti. Predstavenstvo má na základe rozhodnutia valného zhromaždenia zo dňa 27.4.2016 dvoch členov - člena predstavenstva W.. U. M. ako zástupcu žalobcu a predsedu predstavenstva Y.. W. Š. ako zástupcu spoločnosti HBP, a.s.. Na základe uvedeného má žalobca za to, že od 27.4.2016 menom spoločnosti má konať predseda predstavenstva Y.. W. Š. spoločne s druhým členom predstavenstva W.. U. M.. Žalobca vo svojom návrhu uviedol, že napriek spôsobu konania určenému v stanovách spoločnosti PTH, a.s. žalovaný ako predseda predstavenstva vo väčšine vecí koná sám. Takéto konanie odôvodňuje existenciou dodatku č. 1 k pracovnej zmluve, podľa ktorého má vykonávať prácu riaditeľa, dohody o splnomocnení a poverenia, všetky datované dňa 22.4.2015. O existencii týchto dokumentov nemal žalobca do septembra 2016 vedomosť, lebo na predstavenstve spoločnosti neboli takéto právne úkony nikdy predmetom schvaľovania a vtedajší zástupca žalobcu v predstavenstve PTH, a.s. W.. Y.. L. B., M.. o týchto úkonoch nikdy nehlasoval a ani ich nepodpisoval. Predseda predstavenstva podporený Y.. T. W. fakticky sám so sebou uzatvoril dodatok č. 1 k pracovnej zmluve, dohodu o splnomocnení a poverenie, na základe ktorých v rozpore s vôľou akcionárov vyjadrenou v stanovách spoločnosti vystupuje ako jediný štatutár a riaditeľ spoločnosti PTH, a.s.. K preukázaniu svojich tvrdení žalobca k návrhu predložil viacero listín, z ktorých vyplýva, že žalovaný koná v mene spoločnosti PTH, a.s. sám ako riaditeľ a predseda predstavenstva spoločnosti (návrh ceny tepla na rok 2017, zmluva o dodávke plynu zo dňa 29.9.2016, plnomocnenstvo udelené W.. B. Q. zo dňa 25.10.2016, podnet na KÚ Trenčín zo dňa 25.11.2016, podnet na Okresnú prokuratúru v Prievidzi zo dňa 25.11.2016, sťažnosť zo dňa 25.11.2016, vyjadrenie zo dňa 23.1.2016, odvolanie zo dňa 15.2.2016, vyjadrenie zo dňa 30.3.2017). Samostatné konanie žalovaného ako predsedu predstavenstva a riaditeľa je podľa názoru žalobcu v rozpore so stanovami spoločnosti PTH, a.s. a so zákonom. Dohodu o splnomocnení, poverenie a dodatok k pracovnej zmluve, ako aj úkony, ktoré žalovaný vykonal sám na ich základe, považuje žalobca pre rozpor so zákonom za absolútne neplatné. Žalovaný oprávnenosť svojho samostatného konania preukazuje dohodou o splnomocnení zo dňa 22.4.2015 podpísanou žalovaným ako predsedom predstavenstva a Y.. T. W. ako členom predstavenstva, ktorou mali uvedení dvaja členovia predstavenstva splnomocniť jedného z nich - žalovaného na samostatné riadenie, zastupovanie a podpisovanie za spoločnosť PTH, a.s. navonok aj do vnútra. Takéto splnomocnenie má charakter generálnej plnej moci, ktorá má splnomocnenca splnomocňovať na samostatné konanie za spoločnosť PTH, a.s. v neobmedzenom rozsahu. S poukazom na § 13 ods. 1 Obchodného zákonníka je podľa žalobcu možné vyvodiť, že takáto dohoda o splnomocnení je absolútne neplatná z dôvodu jej rozporu so zákonom. Popri predstavenstve spoločnosti nemôže existovať iný subjekt alebo orgán, ktorému by boli priznané rovnaké oprávnenia ako predstavenstvu. V súlade s pracovnou zmluvou zo dňa 30.3.2012 a dodatkom č. 1 k nej zo dňa 22.4.2015 predseda predstavenstva ako zamestnanec - riaditeľ spoločnosti bol poverením zo dňa 22.4.2015 poverený, aby samostatne konal, podpisoval za spoločnosť navonok ako aj do vnútra, a to najmä, nie však výlučne, v demonštratívne vymedzených oblastiach. Právomoci vymedzené v poverení sú identické s právomocami v dohode o splnomocnení. Poverenie obdobne ako dohodu o splnomocnení

podpísal žalovaný ako predseda predstavenstva spoločne s Y. T. W. ako členom predstavenstva. Podľa žalobcu však platí, že ak je osoba, u ktorej sú inak splnené podmienky ustanovenia § 15 Obchodného zákonníka, súčasne štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu podnikateľa - právnickej osoby, nemôže byť súčasne (v rozsahu výkonu funkcie štatutárneho orgánu alebo člena štatutárneho orgánu) zákonným zástupcom tejto osoby podľa ustanovenia § 15 Obchodného zákonníka. Žalobca ďalej vo svojom návrhu uviedol, že na nezákonné konanie predsedu predstavenstva upozorňoval predsedu predstavenstva, členov dozornej rady, ako aj samotného akcionára HBP, a.s. W.. I. B., ktorá je štatutárnou zástupkyňou žalobcu a zároveň zastáva od 27.4.2016 v spoločnosti PTH, a.s. funkciu predsedníčky dozornej rady. Táto zvolala na deň 28.11.2016 zasadnutie dozornej rady, na ktorom mali byť prejednávané aj body, týkajúce sa súladu zápisu v obchodnom registri, nezákonne podaného návrhu ceny tepla, mandátnych zmlúv členov predstavenstva a konania za spoločnosť. Zástupcovia HBP, a.s. sa tohto zasadnutia dozornej rady nezúčastnili. Následne sa nezúčastnili ani zasadnutia dozornej rady zvolanej v skrátenom termíne na deň 2.12.2016. Na základe uvedeného predsedníčka dozornej rady tretíkrát zvolala zasadnutie dozornej rady na deň 23.12.2016 s rovnakými bodmi rokovania. Z dôvodu potreby riešiť problémy v spoločnosti aj na úrovni akcionárov, iniciovala aj zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia PTH, a.s.. Na zasadnutí dozornej rady spoločnosti dňa 23.12.2016 bol predseda predstavenstva konfrontovaný s postojom zástupcov navrhovateľa voči jeho protiprávnemu samostatnému konaniu a bola mu osobne doručená výzva na upustenie od protiprávného samostatného konania menom spoločnosti. Svoje konanie obhajoval uzatvoreným dodatkom č. 1 k pracovnej zmluve, dohodou o splnomocnení a poverením. Valné zhromaždenie spoločnosti bolo zvolané na deň 13.1.2017, avšak zástupcovia HBP, a.s., napriek tomu, že žiadali pri jeho zvolávaní o zaradenie bodov na rokovanie valného zhromaždenia, dňa 12.1.2017 v poobedných hodinách oznámili, že sa tohto zasadnutia nezúčastnia. Rovnako bez reakcie HBP, a.s. k téme protiprávného konania zostali aj listy W.. I. B. zo dňa 19.10.2016 a zo dňa 16.11.2016, ktorými generálneho riaditeľa HBP, a.s. upozorňovala, že konanie žalovaného ako predsedu predstavenstva je v rozpore so stanovami spoločnosti, zápisom v obchodnom registri, zákonmi SR a poškodzuje práva žalobcu. Pre uvedené skutočnosti nie je možné na úrovni orgánov PTH, a.s. (predstavenstvo, dozorná rada, valné zhromaždenie) zjednať nápravu. Predseda predstavenstva (žalovaný), zástupcovia HBP, a.s. v dozornej rade a samotný druhý akcionár zjavne nemajú záujem na náprave porušovania zákona, a dominantné riadenie prostredníctvom ich zástupcu im vyhovuje. Na základe vyššie uvedených skutočností je preto možné podľa žalobcu zhodnotiť, že žalobcovi ako akcionárovi spoločnosti, ani jeho zástupcom v orgánoch spoločnosti sa nepodarilo na úrovni predstavenstva, dozornej rady a valného zhromaždenia spoločnosti PTH, a.s. dosiahnuť nápravu pomerov tejto spoločnosti a odvrátiť konanie žalovaného ako predsedu predstavenstva, ktorým porušuje stanovy, zákon a poškodzuje akcionárske práva žalobcu na riadení spoločnosti. Preto sa žalobca domnieva, že nariadením neodkladného opatrenia je možné efektívne dosiahnuť trvalú nápravu pomerov v predmetnej spoločnosti, aby sa ďalej negatívne nezasahovalo do práv akcionárov alebo osôb vykonávajúcich oprávnenia v riadiacich či kontrolných orgánoch. Nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalovanému uloží, aby sa zdržal výkonu funkcie riaditeľa, nekonal samostatne a nepoužíval poverenie a dohodu o splnomocnení, nebude vo vzťahu k spoločnosti PTH, a.s. neprimerané a nevytvorí v spoločnosti PTH, a.s. žiaden negatívny a nenávratný stav. Práve naopak, jeho vydaním sa zabezpečí riadne fungovanie spoločnosti tak, ako ustanovujú stanovy, zápis v obchodnom registri a zákon. Nariadením neodkladného opatrenia nedôjde k neprimeranému zásahu do štatutárneho riadenia, ale dôjde k náprave doterajšieho nezákonného stavu, počas ktorého predseda predstavenstva koná samostatne a vynecháva z rozhodovacej činnosti W.. U. M., ktorý je riadne zvoleným zástupcom žalobcu v predstavenstve spoločnosti PTH, a.s..

3. Súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), podľa ktorého pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Ďalej poukázal na ustanovenie § 324 ods. 3 CSP, podľa ktorého neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

4. Podľa ustanovenia § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

5. V ďalšom súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 326 ods. 1 CSP ako aj na ustanovenie § 328 ods. 1 CSP a § 328 ods. 2 CSP ako aj na ust. § 329 ods. 1 a 2 CSP. Súd prvej inštancie uviedol, že podľa ustanovenia § 336 ods. 1 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania,

môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

6. V ďalšom súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 13 ods. 1 Obchodného zákonníka ako i na § 14 ods. 1 a § 15 ods. 1 Obchodného zákonníka.

7. Súd prvej inštancie zdôraznil, že podľa ustanovenia § 191 ods. 1 Obchodného zákonníka predstavenstvo je štatutárnym orgánom spoločnosti, ktorý riadi činnosť spoločnosti a koná v jej mene. Predstavenstvo rozhoduje o všetkých záležitostiach spoločnosti, pokiaľ nie sú týmto zákonom alebo stanovami vyhradené do pôsobnosti valného zhromaždenia alebo dozornej rady. Pokiaľ stanovy neurčia inak, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý člen predstavenstva. Členovia predstavenstva, ktorí konajú v mene spoločnosti, a spôsob, ktorým tak robia, sa zapisujú do obchodného registra.

8. Súd prvej inštancie zdôraznil, že podľa bodu 27.1 stanov spoločnosti PTH, a.s. predstavenstvo je štatutárnym orgánom spoločnosti, ktorý riadi všetku činnosť spoločnosti, koná v jej mene a zastupuje ju pri právnych úkonoch. Predstavenstvo rozhoduje o všetkých záležitostiach obchodného vedenia spoločnosti, pokiaľ nie sú všeobecne záväznými právnymi predpismi alebo týmito stanovami vyhradené do pôsobnosti valného zhromaždenia alebo dozornej rady.

9. Súd ďalej uviedol, že podľa bodu 28.1 stanov spoločnosti PTH, a.s. predstavenstvo má troch členov, ktorých volí a odvoláva valné zhromaždenie. Akcionár mesto Prievidza je oprávnený navrhnúť jedného člena predstavenstva, akcionár VNG Slovakia, spol. s r.o. Bratislava (pozn. - neaktuálne znenie stanov, druhým akcionárom je spoločnosť HBP, a.s.) je oprávnený navrhnúť jedného člena predstavenstva, pričom tento bude navrhnutý za predsedu predstavenstva. Tretí člen predstavenstva bude navrhnutý na základe vzájomnej dohody akcionárov, predsedu predstavenstva volí valné zhromaždenie.

10. V ďalšom poukázal na ustanovenie bodu 29.1 stanov spoločnosti PTH, a.s., podľa ktorého spoločnosť navonok zastupuje a koná za ňu predseda predstavenstva spoločne s jedným ďalším členom predstavenstva. Za spoločnosť podpisuje predseda predstavenstva spoločne s jedným ďalším členom predstavenstva. Podpisovanie za spoločnosť sa uskutočňuje tak, že predseda predstavenstva a jeden ďalší člen predstavenstva k vytlačenému alebo napísanému obchodnému menu spoločnosti a k svojim menám a funkciám pripoja svoj podpis.

11. Súd prvej inštancie konštatoval, že neodkladné opatrenie je inštitút, ktorý je na mieste použiť tam, kde je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo je tu obava, že exekúcia bude ohrozená. Ide o taký stav právnych a faktických vzťahov medzi stranami, ktorý bezpodmienečne vyžaduje rýchlú súdnu ochranu. Pri obidvoch uvedených skupinách neodkladných opatrení je potrebné skúmať, či je nárok žalobcu osvedčený a či je neodkladné opatrenie potrebné.

12. Poukázal tiež na to, že pri nariadení neodkladného opatrenia podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení sa nesmie neprímeraným spôsobom zasiahnuť do právnych vzťahov medzi stranami. Neodkladné opatrenie nemožno využiť na dočasnú úpravu iných než právnych vzťahov medzi stranami. Medzi stranami musí existovať právny vzťah a okrem tvrdenia a osvedčenia právneho vzťahu sa vyžaduje tvrdiť a osvedčiť nárok alebo právo, ktoré je ohrozované alebo porušované. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené len vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami, tieto právne vzťahy vyžadujú neodkladnú úpravu, táto neodkladná úprava je potrebná, v právnych vzťahoch medzi stranami sa nevytvorí nenávratný stav a neprímeraným spôsobom sa nezasiahne do právnych vzťahov medzi stranami.

13. Žalobca vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uplatnil tri samostatné nároky, a síce žiadal, aby súd žalovaného zaviazal: a) zdržať sa výkonu funkcie riaditeľa na základe Dodatku č. 1 zo dňa 22.04.2015 k pracovnej zmluve, b) zdržať sa akéhokoľvek konania na základe Poverenia zo dňa 22.04.2015, a c) zdržať sa akéhokoľvek konania na základe Dohody o splnomocnení zo dňa 22.04.2015. Súd tieto nároky posudzoval jednotlivo, keďže tieto nie sú na sebe závislé a navzájom sa nepodmieňujú.

14. Pokiaľ ide o výkon funkcie riaditeľa žalovaným na základe Dodatku č. 1 zo dňa 22.04.2015 k pracovnej zmluve, súd uviedol, že žalobca súdu nepredložil predmetný Dodatok č. 1 ani pracovnú zmluvu

žalovaného a súdu ani iným spôsobom neosvedčil, čo je obsahom týchto zmlúv. Z uvedeného dôvodu nemohol súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti vyhovieť a návrh žalobcu v tejto časti zamietol. Vo všeobecnosti totiž nie je vylúčené (naopak, je to bežné), aby člen štatutárneho orgánu mal zároveň uzavretú so spoločnosťou aj pracovnú zmluvu, pokiaľ sa však pracovná náplň neprekrýva s výkonom funkcie člena štatutárneho orgánu. Keďže však žalobca neosvedčil, čo je obsahom predmetného Dodatku č. 1 a pracovnej zmluvy, nemal súd osvedčené ani to, či a v akom rozsahu sa pracovná náplň žalovaného ako zamestnanca - riaditeľa spoločnosti PTH, a.s. prekrýva s výkonom funkcie predsedu predstavenstva spoločnosti PTH, a.s. Z uvedeného dôvodu nemohol súd tejto časti návrhu vyhovieť.

15. Ak by však aj žalobca predmetné zmluvy predložil, neexistovala by podľa názoru súdu v tejto časti návrhu potreba neodkladnej úpravy právnych pomerov, keďže už samotné uloženie povinnosti zdržať sa akéhokoľvek konania na základe udeleného Poverenia alebo na základe uzavretej Dohody o splnomocnení je dostačujúca na to, aby došlo k náprave doterajšieho nezákonného stavu v konaní v mene spoločnosti PTH, a.s.

16. B. Konanie žalovaného na základe Poverenia zo dňa 22.04.2015: Súd konštatoval, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnou argumentáciou žalobcu, týkajúcou sa konania žalovaného v mene spoločnosti PTH, a.s. na základe Poverenia zo dňa 22.04.2015. Aj podľa názoru súdu je neprípustné, aby žalovaný na základe tak široko koncipovaného poverenia, ktoré právne aj fakticky konzumuje všetky činnosti vykonávané predstavenstvom spoločnosti ako štatutárnym orgánom, samostatne konal v mene spoločnosti PTH, a.s. Na základe tohto poverenia môže žalovaný v rozsahu predmetu podnikania spoločnosti PTH, a.s. samostatne vykonávať obchodné vedenie a riadenie spoločnosti, môže spoločnosť PTH, a.s. zastupovať v podstate pri všetkých právnych úkonoch uzatváraných/urobených touto spoločnosťou, môže zastupovať spoločnosť PTH, a.s. pred štátnymi orgánmi, splnomocňovať ďalšie osoby na zastupovanie spoločnosti, riešiť pracovnoprávne vzťahy, financie a daňové povinnosti spoločnosti PTH, a.s., disponovať s majetkom spoločnosti PTH, a.s. atď. Všetky tieto činnosti pritom spadajú do rozsahu činnosti predstavenstva. Je samozrejme možné v konkrétnych prípadoch/oblastiach poveriť zamestnanca spoločnosti určitými činnosťami/úkonmi, avšak tieto musia byť vymedzené konkrétne a odlišiteľne od činností spadajúcich do výkonu funkcie predstavenstva, a to priamo v poverení alebo vo vnútorných predpisoch spoločnosti.

17. Súd prvej inštancie zdôraznil, že člen predstavenstva môže byť súčasne zamestnancom - riaditeľom (či iným vrcholovým zamestnancom). Pracovná náplň riaditeľa sa však nesmie prekrývať s výkonom činnosti štatutárneho orgánu a člen predstavenstva pri výkone činností spadajúcich do rozsahu činnosti predstavenstva nemôže vystupovať ako zákonný zástupca v zmysle § 15 Obchodného zákonníka. Aj podľa názoru súdu je Poverenie zo dňa 22.04.2015 účelovým obchádzaním stanov spoločnosti PTH, a.s. a teda aj vôľ jej akcionárov. Toto poverenie je tak pre rozpor so zákonom a pre obchádzanie zákona absolútne neplatným právnym úkonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), a to v celku, pretože jednotlivé časti tohto poverenia od seba nie je možné oddeliť. Ďalšie konanie žalovaného na základe tohto poverenia by pritom potenciálne mohlo spôsobiť spoločnosti PTH, a.s. priamu škodu a prinajmenšom už aj v súčasnosti spôsobuje právnú neistotu zúčastnených subjektov.

18. Súd prvej inštancie má za to, že žalobca osvedčil, že žalovaný dlhodobo a opakovane koná v mene spoločnosti PTH, a.s. na základe predmetného Poverenia zo dňa 22.04.2015, keď súdu predložil kópie rôznych listín podpísaných výlučne žalovaným ako riaditeľom a predsedom predstavenstva spoločnosti PTH, a.s.. Súd uviedol, že je pritom potrebné zdôrazniť aj to, že stanov spoločnosti PTH, a.s. nedávajú žalobcovi ako majoritnému akcionárovi (vlastniacemu 51 % všetkých akcií spoločnosti) možnosť prijať na valnom zhromaždení akékoľvek uznesenie bez súhlasu druhého akcionára (spoločnosti HBP, a.s.), pretože na prijatie uznesenia je v zmysle bodu 25.5 stanov potrebná 2/3 väčšina hlasov všetkých akcionárov, ak stanov alebo všeobecne záväzné právne predpisy neurčujú inak, pričom podľa bodu 25.7 vety prvej stanov o záležitostiach, ktoré neboli zaradené do navrhovaného programu rokovania valného zhromaždenia, možno rozhodnúť len za účasti a so súhlasom všetkých akcionárov spoločnosti.

19. Súd zdôraznil, že z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca osvedčil existenciu potreby neodkladnej úpravy predmetných právnych vzťahov (hrozba vzniku škody, právná neistota zúčastnených) a zároveň osvedčil svoj právny záujem na takejto úprave vzťahov (žalobcovi je konaním žalovaného upierané jeho právo podieľať sa na riadení spoločnosti PTH, a.s., pričom žalobca nemá iný prostriedok nápravy).

Nariadením neodkladného opatrenia sa pritom nevytvorí nenávratný stav a ani sa neprimeraným spôsobom nezasiahne do existujúcich právnych vzťahov, len je zjednaná náprava existujúceho nezákonného stavu a vytvoria sa podmienky na zákonný postup do budúcnosti.

20. V tejto časti návrhu tak súd dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, preto návrhu žalobcu vyhovel a nariadil neodkladné opatrenie tak, ako je to uvedené vo výroku I. uznesenia.

21. C. Konanie žalovaného na základe Dohody o splnomocnení zo dňa 22.04.2015: Aj vo vzťahu ku konaniu žalovaného na základe Dohody o splnomocnení zo dňa 22.04.2015 sa súd stotožňuje s právnou argumentáciou žalobcu, súd preto v plnom rozsahu odkazuje na to, čo uviedol už skôr vo vzťahu k Povereniu zo dňa 22.04.2015. Rozsah splnomocnenia je identický s rozsahom poverenia a má (fakticky i právne) povahu generálneho plnomocnenstva (porovnaj najmä formuláciu v Dohode o splnomocnení „splnomocniteľ udeľuje splnomocnenie na samostatné riadenie, zastupovanie a podpisovanie za splnomocniteľa navonok ako aj dovnútra najmä v týchto oblastiach“ a celé znenie bodu 3 dohody). Ak však stanovy spoločnosti určujú, že v mene spoločnosti musia konať najmenej dvaja členovia predstavenstva, nie je prípustné, aby dvaja členovia predstavenstva udelili všeobecnú plnú moc na zastupovanie len jednému z nich. Takáto všeobecná plná moc by vylučovala vzájomnú kontrolu členov predstavenstva predvídanú stanovami spoločnosti a odníkala by kompetencie členom predstavenstva. Bola by preto pre rozpor so zákonom (§ 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 13 ods. 1 v spojení s § 191 ods. 1 Obchodného zákonníka) absolútne neplatným právnym úkonom. Existuje len jedna výnimka, a tou je prokúra udeľovaná ako všeobecné plnomocnenstvo na všetky právne úkony, ku ktorým dochádza pri prevádzke podniku.

22. Žalobca pritom osvedčil, že žalovaný udelené splnomocnenie využíva, predmetná Dohoda o splnomocnení bola napr. priložená k Zaslaniu návrhu ceny tepla na rok 2017 zo dňa 30.10.2016 adresovanému Úradu pre reguláciu sieťových odvetví.

23. Z vyššie uvedeného podľa názoru súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca aj v tejto časti návrhu osvedčil existenciu potreby neodkladnej úpravy predmetných právnych vzťahov a zároveň osvedčil svoj právny záujem na takejto úprave vzťahov. Nariadením neodkladného opatrenia sa pritom nevytvorí nenávratný stav a ani sa neprimeraným spôsobom nezasiahne do existujúcich právnych vzťahov, len sa zjedná náprava existujúceho nezákonného stavu a vytvoria sa podmienky na zákonný postup do budúcnosti.

24. Aj v tejto časti návrhu teda dospel súd prvej inštancie k záveru, že sú splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, preto návrhu žalobcu vyhovel a nariadil neodkladné opatrenie tak, ako je to uvedené vo výroku II. napadnutého uznesenia.

25. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia úspech v rozsahu 2/3 a žalovaný v rozsahu 1/3, žalobca by preto mal proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 1/3. Keďže však žalobcovi v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

26. Doplnujúcim uznesením vydaným pod č. k. 10Cb/82/2017-235 zo dňa 26. júna 2017 súd prvej inštancie poučil žalovaného, že je oprávnený podať v právnej veci žalobcu: Y. W. Š., C.. XX.XX.XXXX, D. S. M. XXXX/X, S., proti žalovanému: Mesto Prievidza, IČO: 00 318 442, Námestie slobody 14, Prievidza, žalobu vo veci samej o určenie, že žalobca má právo konať na základe Poverenia zo dňa 22.04.2015 a na základe Dohody o splnomocnení zo dňa 22.04.2015 v mene spoločnosti Prievidzské tepelné hospodárstvo, a.s., IČO: 36 325 961, so sídlom G. Švéniho 3H, Prievidza, a to navonok aj dovnútra. Ak bude žaloba vo veci samej podaná, súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovel.“

27. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že podľa § 225 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu. Súd prvej inštancie poukázal v ďalšom na ustanovenie § 336 ods. 1 CSP, podľa

ktorého ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

28. Podľa § 337 ods. 1 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje.

29. V ďalšom súd poukázal na ustanovenie § 337 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet sporu vo veci samej. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

30. Súd prvej inštancie poukázal tiež na ustanovenie § 337 ods. 3 CSP, podľa ktorého súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovel.

31. Záverom súd poukázal na skutočnosť, že v uznesení, ktorým nariadil neodkladné opatrenie bez toho, aby uložil navrhovateľovi neodkladného opatrenia povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej, súčasne poučí stranu, ktorej sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť (žalovaný), že môže podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Keďže tak súd v uznesení č. k. 10Cb/82/2017-130 zo dňa 12.05.2017 neurobil, doplnil súd prvej inštancie toto uznesenie bez návrhu doplňujúcim uznesením.

32. Proti uzneseniu vydanému pod č. k. 10Cb/82/2017-130 podal v zákonnej lehote v časti, v ktorej bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania na základe Poverenia zo dňa 22.04.2015, na základe ktorého bol poverený, aby samostatne konal a podpisoval za spoločnosť Prievidzské tepelné hospodárstvo, a.s., so sídlom G. Švéniho 3H, Prievidza, navonok ako aj dovnútra a tiež, ktorým mu bolo uložené zdržať sa akéhokoľvek konania na základe Dohody o splnomocnení zo dňa 22.04.2015, ktorou bol splnomocnený, aby samostatne žalovaný konal a podpisoval za spoločnosť Prievidzské tepelné hospodárstvo, a.s., tak navonok ako aj dovnútra, odvolanie žalovaný. V podanom odvolaní poukázal na skutočnosť, že žalovaný je predsedom predstavenstva spoločnosti PTH, a.s.. Do tejto funkcie bol opätovne zvolený na mimoriadnom valnom zhromaždení spoločnosti PTH, a.s. dňa 27.04.2016. Žalovaný dňa 30.03.2012 uzatvoril ako zamestnanec so spoločnosťou PTH, a.s. ako zamestnávateľom pracovnú zmluvu, na základe ktorej vykonával pracovné činnosti v zaradení manažér pre stratégiu a rozvoj. Uvedené preukázal predloženou pracovnou zmluvou zo dňa 30.3.2012. Následne žalovaný ako zamestnanec uzatvoril so spoločnosťou PTH, a.s. ako zamestnávateľom dodatok č. 1 k pracovnej zmluve, na základe ktorého vykonáva v spoločnosti PTH, a.s. funkciu riaditeľa v rozsahu pracovnej náplne, ktorá je definovaná v písomnom poverení, čo tiež preukázal dodatkom č. 1 k pracovnej zmluve zo dňa 22.04.2015. Uviedol, že na základe návrhu žalobcu súd prvej inštancie žalovanému uložil, že tento nie je oprávnený konať samostatne a podpisovať za spoločnosť PTH, a.s. navonok ako aj dovnútra na základe Poverenia a Dohody o splnomocnení zo dňa 22.04.2015. Zdôraznil, že vzhľadom na to, že tieto dokumenty definovali pracovnú náplň riaditeľa, žalovaný je povinný zdržať sa akéhokoľvek výkonu pracovnej činnosti na základe Pracovnej zmluvy zo dňa 30.03.2012 v znení Dodatku č. 1. Napadnutým Uznesením tak bolo de facto rozhodnuté o neúčinnosti dvojstranného právneho úkonu uzatvoreného medzi žalovaným a spoločnosťou PTH, a.s. Žalobca pritom nie je účastníkom ani jedného z týchto právnych úkonov zmluvnou stranou. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia tak bol podaný žalobcom, ktorý nie je v akomkoľvek obligačnom vzťahu so žalovaným. Poukázal na to, že žalovaný je predsedom predstavenstva a zároveň zamestnancom spoločnosti PTH, a.s. a má za to, že žalobcovi nesvedčí vo vzťahu k žalovanému akýkoľvek hmotnoprávny nárok, ktorým by bolo možné alebo nutné zabezpečiť nariadenie neodkladného opatrenia. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 326 ods. 1 CSP. Zdôraznil, že v prípade podania žaloby vo veci samej pri podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd skúma procesné podmienky na strane žalobcu, aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, t. j. skúma hmotnoprávne oprávnenie ako aj procesnoprávne oprávnenie žalobcu domáhať sa ochrany na súde. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 141 CSP. Poukázal tiež na rozsudok Najvyššieho súdu SR vydaný pod spis. zn. 2 Cdo205/2009. Z predloženého návrhu je podľa názoru žalovaného zrejmé, že žalobca nepreukázal vo vzťahu k žalovanému existenciu konkrétneho nároku,

ktorý by bolo možné uplatňovať v súdnom konaní, resp. ktorému je nutné poskytnúť ochranu. Pokiaľ ide o naliehavosť a dôvodnosť potreby úpravy pomerov zdôraznil, že žalobca v zásade potvrdil, že voči žalovanému procesný nárok nemá. Svoju aktívnu legitimáciu odôvodnil výhradne z toho, že žalovaný uzatvoril so spoločnosťou PTH, a.s. dvojstranný právny úkon, v dôsledku ktorého spoločnosti PTH, a.s. údajne hrozí vznik škody a tým sprostredkovane aj žalobcovi ako akcionárovi a dochádza k zásahom do práv žalobcu ako akcionára, nakoľko je obchádzaný ďalší člen predstavenstva zvolený za žalobcu a to W.P. M.. Žalovaný považuje tvrdenia žalobcu za zavádzajúce a má za to, že ako predseda predstavenstva a riaditeľ riadne presadzuje záujmy spoločnosti PTH, a.s. a nie je daná naliehavá potreba úpravy pomerov medzi žalobcom a žalovaným. Spoločnosť PTH, a.s. riadne sprístupňuje dokumenty zástupcom žalobcu v orgánoch spoločnosti, ktorí tak majú vedomosť o ich existencii. Dôkazom uvedeného sú zápisnice podpísané členmi dozornej rady zvolenými do funkcie za žalobcu ako akcionára spoločnosti PTH, a.s. Poukázal na to, že za spoločnosť PTH, a.s. predkladal dokumenty členom dozornej rady práve žalovaný a títo členovia vlastnoručným podpisom potvrdili nahliadnutie do týchto dokumentov. Žalovaný neobchádza druhého člena predstavenstva W.. M.. Zdôraznil, že žalovaný opakovane s W.. M. koná a konal za spoločnosť PTH, a.s., do vnútra spoločnosti ako aj smerom k tretím osobám, keď spolu od menovania W.. M. do funkcie 15 krát zasadali na oficiálnych zasadnutiach predstavenstva, o čom sú k dispozícii riadne zápisnice. V dôsledku konania žalovaného ako riaditeľa spoločnosti PTH, a.s. nehrozí spoločnosti žiadna škoda, práve naopak, žalovaný zabránil zväčšeniu škody na majetku spoločnosti PTH, a.s. Zdôraznil, že žalovaný je ako predseda predstavenstva a zamestnanec povinný presadzovať záujmy spoločnosti PTH, a.s. V spoločnosti PTH, a.s. však vznikla situácia, keď členovia predstavenstva zvolení za žalobcu (W.. M., predtým W.. B.) boli a sú v zjavnom strete záujmov, nakoľko na jednej strane majú presadzovať záujmy spoločnosti PTH, a.s., avšak na druhej strane boli zvolení do orgánov za žalobcu, teda akcionára mesta Prievidza a súčasne sú zamestnancami a vysokopostavenými funkcionármi žalobcu. Príkladom týchto stretov záujmov sú aj konania, na ktoré poukazuje žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Zdôraznil, že spoločnosť PTH, a.s. zastúpená žalovaným podala podnet na Okresný úrad Trenčín ohľadom nezákonného postupu žalobcu ako stavebného úradu. Okresný úrad Trenčín na základe podnetu rozhodol, že žalobca ako stavebný úrad porušil práva spoločnosti PTH, a.s. a zrušil vydané stavebné povolenie. V dôsledku nezákonného postupu žalobcu pritom spoločnosti PTH, a.s. nemôže vzniknúť škoda v podobe ušlého zisku, ktorým by získala dodávku tepla do predmetných stavieb. Napriek zjavne nezákonnému postupu žalobcu ako stavebného úradu, W.. M., ktorý nemôže konať samostatne za spoločnosť PTH, a.s. mal by zastupovať predovšetkým záujmy spoločnosti PTH, a.s., predložil Okresnému úradu Trenčín vyjadrenie, ktorým sa snažil zabrániť vybaveniu podnetu. Spoločnosť PTH, a.s. zastúpená žalovaným vyvrátila tvrdenia W.. M., pričom následne Okresný úrad Trenčín posúdil podnet ako opodstatnený a zrušil nezákonné stavebné povolenie. Poukázal tiež na to, že spoločnosť PTH, a.s. zastúpená žalovaným podala podnet na Okresnú prokuratúru Prievidza, ktorý bol riadne prijatý. Okresná prokuratúra Prievidza pritom žiadnym spôsobom nespochybnila podané podnety ako ani oprávnenie žalovaného konať v mene spoločnosti PTH, a.s. Vzhľadom na to, že Okresný úrad Trenčín zrušil stavebné povolenia vydané žalobcom, považovala Okresná prokuratúra tento podnet za vybavený.

33. V ďalšom poukázal žalovaný na to, že spoločnosť PTH, a.s. zastúpená žalovaným podala sťažnosť na nezákonný postup žalobcu ako stavebného úradu, ktorý v stavebných konaniach ignoroval spoločnosť PTH, a.s. Žalobca spočiatku odmietal riešiť túto sťažnosť a až v dôsledku rozhodnutí Okresného úradu Trenčín vybavil dňa 28.04.2017 sťažnosť spoločnosti PTH, a.s. ako opodstatnenú. Práve táto sťažnosť prispela k tomu, že žalobca nebude spoločnosť PTH, a.s. opomíňať v ďalších stavebných konaniach, čím žalovaný zabránil ďalšej ujme na majetku spoločnosti PTH, a.s..

34. Poukázal na to, že na mimoriadnom valnom zhromaždení dňa 27.04.2016 žalobca spolu s druhým akcionárom odhlasovali odvolanie všetkých členov orgánov spoločnosti PTH, a.s. a vymenovanie nových členov s účinnosťou ku dňu prijatia tohto rozhodnutia. V súlade s vôľou akcionárov prejavenu hlasovaním na valnom zhromaždení spoločnosť PTH, a.s. v zastúpení podala návrh na zápis zmien v obchodnom registri a následne aj námietky a odvolanie proti rozhodnutiam, ktorými registrový súd odmietol vykonať zápis zmien v obchodnom registri. Spoločnosť PTH, a.s. splnomocnila právnych zástupcov v konaniach na registrovom súde. Napriek tomu, že žalobca hlasoval na valnom zhromaždení za zmeny v orgánoch spoločnosti PTH, a.s. v súlade s tým, ako to odhlasovalo jeho mestské zastupiteľstvo, následne začal podávať rôzne podnety a návrhy, ktoré boli v zjavnom rozpore s jeho hlasovaním dňa 27.04.2016. Poukázal tiež na to, že spoločnosť PTH, a.s. zastúpená žalovaným v právnej veci žalobcu: Technické služby mesta Prievidza s.r.o., proti žalovanému: PTH, a.s., o splnenie povinnosti, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod spis. zn. 17C/6/2017 predložila komplexné vyjadrenie k žalobe. Keďže spoločnosť Technické služby mesta Prievidza s.r.o., ktorá spravuje majetok

mesta Prievidza, spochybnila oprávnenie žalovaného podpísať vyjadrenie v mene spoločnosti PTH, a.s., žalovaný nechal o predložení ďalšieho vyjadrenia hlasovať v predstavenstve. W. M., ktorý v predstavenstve zastupuje mesto Prievidza, odmietol prijať uznesenie, ktorým by bolo schválené predloženie vyjadrenia v súdnom konaní vedenom pod spis. zn. 17C/6/2017, čo preukázal predloženými listinnými dôkazmi. Ďalej poukázal žalovaný na skutočnosť, že z písomností predložených žalobcom ani zo skutočností tvrdených žalobcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žiadnym spôsobom nevyplýva potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi žalobcom a žalovaným a spoločnosťou PTH, a.s. Naliehavosť takejto úpravy by teoreticky prichádzala do úvahy iba v situácii, kedy by žalobca preukázal alebo aspoň osvedčil, že v dôsledku konania žalovaného vznikla, vzniká alebo bezprostredne hrozí vznik škody. Poukázal tiež na to, že všetky úkony žalovaného boli vykonané v najlepšom záujme spoločnosti PTH, a.s. a oboch jej akcionárov, a že žalovaný pri týchto úkonoch postupoval s náležitou odbornou starostlivosťou a v snahe zabrániť vzniku škody, ktorá spoločnosti hrozila v prípade, ak by tieto úkony boli urobené. Zdôraznil tiež, že žalobca vytýkal žalovanému, že podával opravné prostriedky proti rozhodnutiam súdov a aktívne sa bránil v konaniach vedených proti spoločnosti PTH, a.s. Prípadná pasivita žalovaného v predmetných konaniach by však spoločnosti PTH, a.s. bezpochyby spôsobila škodu. Žalovaný v minulosti konal samostatne za spoločnosť PTH, a.s., pričom žalobca ako aj jeho zástupcovia v orgánoch spoločnosti mali o tomto konaní vedomosť. Zdôraznil, že žalovaný v mene spoločnosti PTH, a.s. komunikoval so štatutárnym orgánom žalobcu ohľadom nahliadania do dokumentov spoločnosti PTH, a.s., pričom W. B. žiadnym spôsobom nenamietala samostatné konanie žalovaného. Poukázal tiež na to, že vzhľadom na uvedené považuje žalovaný konanie žalobcu za šikanózný výkon práva. Žalobcovi ako aj jeho zástupcom v orgánoch spoločnosti bolo umožnené nahliadať do dokumentov spoločnosti PTH, a.s. a žalobca mal dlhodobu vedomosť o samostatnom konaní žalovaného. Zdôraznil, že napriek tomu žalobca zavádza súd, keď v návrhu zámerne označil výhradne dôkazy svedčiace v neprospech žalovaného a žiadnym spôsobom sa nevysporiadal s tým, že žalovaný konal aj s ďalším členom predstavenstva a samostatné konanie využíval iba obmedzene.

35. Uviedol, že je zrejmé, že účelom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je zabrániť vzniku akejkoľvek škody alebo negatívneho dopadu na odberateľov tepla a obyvateľov Prievidze. Účelom návrhu je zabrániť spoločnosti PTH, a.s. poukazovať na nezákonné konanie žalobcu a zabrániť spoločnosti PTH, a.s. riadne presadzovať záujmy spoločnosti PTH, a.s. a oboch jej akcionárov, ktoré sú pravdepodobne v rozpore s individuálnymi záujmami žalobcu. Žalobca sa opakovane snaží, podľa názoru žalovaného, zaťažovať žalovaného, ukladať mu povinnosti a koordinovane znemožňovať plnenie povinností žalovaným, ktoré mu vyplývajú z jeho postavenia v spoločnosti PTH, a.s.. Uviedol, že bolo to pritom práve nezákonné konanie žalobcu, v dôsledku ktorého môže vzniknúť spoločnosti PTH, a.s. škoda. Nepokrytím dodávky tepla zo strany spoločnosti PTH, a.s. by mohlo dochádzať k vzniku škody na majetku spoločnosti PTH, a.s., ktorá spočíva v ušlom zisku, ktorý by spoločnosti PTH, a.s. vznikol, ak by dodávka tepla do stavieb bola pokrytá práve spoločnosťou PTH, a.s. Tento zisk je spoločnosti PTH, a.s. garantovaný ako tzv. primeraný zisk, ktorý sa vypočíta pri stanovení ceny tepla podľa vyhlášky, ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v tepelnej energetike. Nepokrytím dodávky tepla zo strany spoločnosti PTH, a.s. zároveň môže dochádzať ku škode na strane odberateľov tepla v meste Prievidza. Poukázal na to, že žalobca uvádza, že nariadením neodkladného opatrenia možno dosiahnuť trvalú nápravu pomerov v spoločnosti PTH, a.s. tak, aby sa ďalej nezasahovalo do práv akcionárov alebo osôb vykonávajúcich oprávnenia v riadiacich či kontrolných orgánoch spoločnosti. Zdôraznil, že žalovaný považuje konanie žalobcu za obchádzanie účelu zákona, nakoľko namiesto toho, aby podal žalobu vo veci samej, preukázal všetky procesné podmienky a absolvoval riadne dokazovanie, domáha sa žalobca splnenia povinnosti žalovaným podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia niekoľko mesiacov potom, čo sa dozvedel o skutočnosti, ktorú je podľa jeho názoru, nutné naliehavo upraviť. Akceptovaním postupu žalobcu by sa v zásade stratil základný zmysel neodkladného opatrenia ako osobitného inštitútu a jednalo by sa iba o osobitný druh žaloby, na základe ktorej je uložená povinnosť bez možnosti povinného vyjadriť sa k obsahu žaloby. Žalovaný má za to, že v súlade s napadnutým Uznesením bolo žalovanému ako riaditeľovi znemožnené konať v mene spoločnosti PTH, a.s.. Spoločnosť PTH, a.s. sa tak dostala do situácie, keď jej zamestnancovi bolo zakázané čokoľvek samostatne vykonávať, avšak pracovná pozícia zamestnanca - riaditeľa zostala zachovaná. K zmene obsahu záväzkového vzťahu založeného medzi spoločnosťou PTH, a.s. ako zamestnávateľom a žalovaným ako zamestnancom došlo na základe podania tretej osoby, ktorá nie je účastníkom tohto právneho vzťahu. Jedná sa pritom o typický záväzok s účinkami inter partes. K zmene obsahu záväzkového vzťahu došlo bez toho, aby spoločnosť PTH, a.s. mala možnosť vyjadriť sa v súdnom konaní, resp. bez toho, aby jej bolo doručené napadnuté Uznesenie.

36. Žalovaný má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Kľúčovou otázkou pri posudzovaní zákonnosti postupu žalovaného pri samostatnom konaní za

spoločnosť je posúdenie, či člen štatutárneho orgánu spoločnosti môže zároveň v spoločnosti zastávať neštatutárnu funkciu, s ktorou je spojené právo zastupovať spoločnosť v rozsahu úkonov, ku ktorým pri výkone tejto neštatutárnej funkcie obvykle dochádza pri prevádzkovaní podniku. Poukázal na § 15 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého, kto bol pri prevádzkovaní podniku poverený určitou činnosťou, je splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza. V zmysle dodatku č. 1 k jeho pracovnej zmluve bol žalovaný ustanovený do funkcie riaditeľa spoločnosti PTH, a.s. Riaditeľ spoločnosti je v zmysle zákonnej funkcie oprávnený zastupovať spoločnosť navonok, t. j. aj v rozsahu úkonov, ku ktorým pri výkone tejto funkcie obvykle dochádza pri prevádzkovaní podniku. Súd aj akademická obec pripúšťajú súbeh členstva v štatutárnom orgáne s funkciou riaditeľa. Poukázal na to, že z Obchodného zákonníka ani z iného právneho predpisu nevyplýva žiadne obmedzenie, ktoré by zakazovalo, aby tá istá osoba zastávala tak funkciu člena štatutárneho orgánu spoločnosti ako aj neštatutárnu funkciu v spoločnosti. Aj v praxi je podľa názoru žalovaného úplne bežné, že člen štatutárneho orgánu spoločnosti zároveň zastáva inú manažérsku pozíciu v spoločnosti. S poukazom na uvedené má žalovaný za to, že je možné kombinovať členstvo v štatutárnom orgáne s funkciou riaditeľa spoločnosti. Súd prvej inštancie na jednej strane uznáva, že člen predstavenstva spoločnosti môže byť súčasne riaditeľom alebo iným vrcholným zamestnancom spoločnosti, na druhej strane súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zdôrazňuje, že pracovná náplň riaditeľa sa nesmie prekrývať s výkonom činnosti štatutárneho orgánu. V tejto súvislosti je namieste, podľa názoru žalovaného, otázka v akom rozsahu, podľa názoru súdu, môže riaditeľ konať, ak sa zároveň nemôže jeho konanie prekrývať s kompetenciou štatutárneho orgánu spoločnosti, pričom štatutárny orgán spoločnosti môže robiť menom spoločnosti všetky úkony. Žalovaný súhlasí, že by mal byť oddelený výkon funkcie člena predstavenstva a riaditeľa spoločnosti. Takéto oddelenie však neznamená, že riaditeľ nemôže robiť to, čo môže robiť člen predstavenstva. Táto interpretácia by de facto znemožňovala riaditeľovi konať za spoločnosť v akomkoľvek rozsahu. Oddelenie štatutárnej a neštatutárnej funkcie sa má interpretovať tak, že riaditeľ spoločnosti nemôže robiť to, čo spadá do výlučnej kompetencie člena predstavenstva. Riaditeľ spoločnosti nemôže ako riaditeľ hlasovať na zasadnutiach predstavenstva a rozhodovať o otázkach, ktoré sú striktné vyhradené len predstavenstvu spoločnosti, ako napríklad prijímať strategické rozhodnutia, týkajúce sa obchodného vedenia spoločnosti, vrátane rozpočtu, podnikateľského plánu a podobne. Zdôraznil, že zákon však žiadnym spôsobom neobmedzuje riaditeľa spoločnosti, aby zastupoval spoločnosť v rozsahu úkonov, ku ktorým pri výkone tejto funkcie obvykle dochádza pri prevádzkovaní podniku. Uviedol, že žalovaný ako riaditeľ spoločnosti PTH, a.s. nie je v zmysle poverenia, ktoré je neoddeliteľnou súčasťou jeho pracovnej zmluvy, oprávnený vykonávať všetky činnosti za spoločnosť PTH, a.s. Žalovaný ako riaditeľ je oprávnený konať za spoločnosť v zmysle poverenia v oblasti ekonomiky a právnej agendy. Ale napr. oblasť technického úseku, investičnej výstavby, bezpečnosti práce atď. nespadá pod činnosti, ktoré by mohol žalovaný vykonávať. S poukazom na uvedené súd postupoval v rozpore so zákonom, keď skonštatoval neplatnosť poverenia vystaveného žalovanému, ktoré predstavuje potvrdenie o obsahu jeho oprávnenia zastupovať spoločnosť PTH, a.s. z titulu funkcie riaditeľa spoločnosti a v súlade s § 15 Obchodného zákonníka.

37. Žalovaný zdôraznil, že judikatúra slovenských a českých súdov, vrátane rozhodnutí slovenského a českého ústavného súdu, ako aj názory odborníkov z oblasti právnej vedy jednoznačne potvrdzujú, že neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka je potrebné vykladať reštriktívne a pri výklade zmlúv je potrebné uprednostniť taký výklad, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá.

38. Poukázal tiež na to, že súd napadnutým Uznesením neuložil žalovanému povinnosť podať žalobu vo veci samej v súlade s § 336 ods. 1 CSP.

39. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil ho na ďalšie konanie alebo aby ho zmenil a napadnuté uznesenie vo výrokoch 1 a 2 zamietol. Taktiež žiadal, aby súd priznal žalovanému náhradu trov konania v plnej výške.

40. Krajský súd ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného a v svojom rozhodnutí vydaným pod č. k. 2Cob/165/2017-242 dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

41. Odvolací súd poukázal na skutočnosť, že z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca je územný správny a samosprávny celok, ktorý je majoritným akcionárom s 51 %-ným podielom akcií v spoločnosti Prievidzské tepelné hospodárstvo, a.s. (ďalej len PTH, a.s.). Žalovaný je predseda predstavenstva spoločnosti PTH, a.s.. K jeho opakovanému menovaniu za predsedu predstavenstva došlo na valnom zhromaždení dňa 27.4.2016. Žalovaný je nominant druhého akcionára spoločnosti Hornonitrianskych baní Prievidza, a.s. so sídlom Matice Slovenskej 10, Prievidza, ktorý vlastní 49 % akcií v spoločnosti.

42. Odvolací súd zdôraznil, že podľa bodu 28.1 Stanov spoločnosti PTH, a.s. je štatutárnym orgánom spoločnosti predstavenstvo, ktoré tvoria traja členovia, a to jeden zástupca žalobcu, jeden zástupca Hornonitrianskych baní Prievidza, a.s. a jeden spoločný zástupca oboch akcionárov. Funkcia predsedu predstavenstva spoločnosti prináleží Hornonitrianskym baniam Prievidza, a.s.. Stanovy spoločnosti v bode 29.1 ustanovujú, že menom spoločnosti koná a podpisuje predseda predstavenstva spoločne s jedným ďalším členom predstavenstva, a to tak, že k vytlačenému alebo napísanému obchodnému menu spoločnosti a k svojim menám a funkciám pripoja svoj podpis. Dňa 27.4.2016 boli do orgánov spoločnosti Prievidzské tepelné hospodárstvo, a.s. menovaní noví zástupcovia oboch akcionárov. Za žalobcu to bol W.. U. M. ako člen predstavenstva, W.. I. B. ako predsedníčka dozornej rady a Y.. Ľ. W. ako člen dozornej rady. Zápis do obchodného registra však bol odmietnutý pre rozpor návrhu so zákonom v časti skončenia funkčných období predchádzajúcich členov orgánov spoločnosti Y.. T. W., W.. Y.. Ľ. B., M.. a Y.. U. V. z dôvodov, že návrhom sa požadoval výmaz osôb po dlhšom časovom období, ako je zákonom stanovená horná hranica 5 rokov. Aktuálny zápis v obchodnom registri preto nekorešponduje so skutočným stavom obsadenosti orgánov spoločnosti. Predstavenstvo má na základe rozhodnutia valného zhromaždenia zo dňa 27.4.2016 dvoch členov - člena predstavenstva W.. U. M. ako zástupcu žalobcu a predsedu predstavenstva Y.. W. Š. - žalovaného - ako zástupcu spoločnosti Hornonitrianskych baní Prievidza, a.s.. Na základe uvedeného má od 27.4.2016 menom spoločnosti konať predseda predstavenstva Y.. W. Š. spoločne s druhým členom predstavenstva W.. U. M.. Súd konštatoval, že z obsahu spisu je zrejme, že na základe dohody o splnomocnení uzatvorenej podľa Občianskeho zákonníka bol žalovaný splnomocnený na samostatné riadenie a zastupovanie a podpisovanie za splnomocniteľa navonok ako aj dovnútra v činnostiach, ktoré sú tam presne špecifikované, pričom za Prievidzské tepelné hospodárstvo, a.s. podpísal predmetnú dohodu žalovaný Y.. W. Š., predseda predstavenstva a druhý člen predstavenstva Y.. T. W. ako ďalší člen predstavenstva v mene zamestnávateľa PTH, a.s..

43. Krajský súd zdôraznil, že dohoda ako aj splnomocnenie bolo uzatvorené medzi žalovaným a medzi spoločnosťou PTH, a.s.. Pokiaľ ide o námietku žalovaného ohľadom aktívnej legitimácie žalobcu v súvislosti s podaným návrhom na neodkladné opatrenie odvolací súd mal zato, že predmetná námietka žalovaného je dôvodná. Z obsahu spisu je zrejme, že účastníkom dohody ani udeleného splnomocnenia nebol žalobca. V tom prípade išlo o dvojstranný právny úkon uzavretý medzi žalovaným a spoločnosťou PTH, a.s.. Je nesporné, že žalovaný je predsedom predstavenstva a zároveň zamestnancom spoločnosti PTH, a.s. a že žalobcovi vo vzťahu k žalovanému neprináleží žiaden hmotnoprávny nárok, ktorý by bolo možné alebo nutné zabezpečiť nariadením neodkladného opatrenia.

44. Odvolací súd poukázal na ustanovenie § 326 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého ustanovenia v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejme, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

45. Pri podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa skúmajú procesné podmienky na strane žalobcu, t. j. jeho aktívna vecná legitimácia a hmotnoprávne oprávnenie ako aj procesnoprávne oprávnenie, nárok žalobcu domáhať sa ochrany na súde. Krajský súd konštatoval, že je nesporné, že podľa ustanovenia § 161 CSP ods. 1 ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť.

46. Súd zdôraznil, že uvedené je obzvlášť dôležitým faktorom v prípade, ak žalobca žiada vydanie neodkladného opatrenia bez časového obmedzenia s tým, že nepodá vo veci samej žalobu. Takýto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia má účinky, akoby bol žalobca úspešný v súdnom konaní na základe podanej žaloby.

47. Odvolací súd poukázal na skutočnosť, že procesné zabezpečenie má vždy nevyhnutne vzťah ku konkrétnemu hmotnému nároku aj pokiaľ nejde o neodkladné opatrenie nariadené počas konania alebo pred naviazujúcim konaním vo veci samej. Z povahy veci vyplýva, že zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia.

48. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, že z predloženého návrhu je zrejmé, že žalobca nepreukázal vo vzťahu k žalovanému existenciu konkrétneho nároku, ktorý by bolo možné uplatňovať v súdnom konaní, resp. ktorému je nutné poskytnúť ochranu, navyše odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v časti, ktorou sa domáhal, aby súd uložil žalovanému zdržať sa výkonu funkcie riaditeľa na základe dodatku č. 1 zo dňa 22.4.2015 k pracovnej zmluve zo dňa 30.3.2012. Svoje rozhodnutie v tejto časti odôvodnil tým, že žalobca súdu nepredložil predmetný dodatok č. 1 ani pracovnú zmluvu žalovaného, a súdu ani iným spôsobom neosvedčil, čo je obsahom týchto zmlúv. Zároveň uviedol, že ak by aj žalobca predmetné zmluvy predložil, neexistovala by podľa názoru súdu v tejto časti návrhu potreba neodkladnej úpravy pomerov, keďže už samotné uloženie povinnosti zdržať sa akéhokoľvek konania na základe udeleného poverenia alebo na základe uzavretej dohody o splnomocnení je dostačujúca na to, aby došlo k náprave doterajšieho nezákonného stavu v konaní v mene spoločnosti PTH, a.s.. Z predložených listinných dôkazov, predloženej pracovnej zmluvy a jej dodatku zo strany žalovaného ako aj z dohody uzatvorenej medzi spoločnosťou PTH, a.s. a žalovaným a poverenia uzatvoreného medzi spoločnosťou PTH, a.s. a žalovaným zo dňa 22.4.2015 podľa názoru odvolacieho súdu je zrejmé, že predmet činnosti, ktorým sa mal žalovaný zaoberať je úplne totožný. Vzhľadom na to, že bol zamietnutý návrh na vydanie neodkladného opatrenia v časti, týkajúcej sa zdržania konania žalovaného na základe pracovnej zmluvy, na základe dodatku č. 1 k tejto pracovnej zmluve zo dňa 22.4.2015, neodkladné opatrenie vo zvyšnej časti nemá právne opodstatnenie, pretože nezamedzuje konanie žalovaného v predmetných činnostiach. Odvolací súd mal za to, že v súlade s napadnutým uznesením bolo žalovanému ako riaditeľovi znemožnené konať v mene spoločnosti PTH, a.s., nakoľko pracovná náplň bola definovaná práve v poverení zo dňa 22.4.2015. Spoločnosť PTH, a.s. sa tak dostala do situácie, keď jej zamestnancovi bolo zakázané čokoľvek samostatne vykonávať, avšak pracovná pozícia zamestnanca - riaditeľa zostala zachovaná. Je nesporné, že k zmene a obsahu záväzkových vzťahov založených spoločnosťou PTH, a.s. ako zamestnávateľom a žalovaným ako zamestnancom došlo na základe podania tretej osoby, ktorá nie je účastníkom tohto právneho vzťahu. Odvolací súd konštatoval, že k zmene a obsahu záväzkového vzťahu došlo bez toho, aby sa spoločnosť PTH, a.s. mala možnosť vyjadriť v súdnom konaní, resp. bez toho, aby jej bolo doručené napadnuté uznesenie. Akceptovaním tohto postupu podľa názoru odvolacieho súdu súhlasne so žalovaným by ktorýkoľvek akcionár spoločnosti mohol žiadať, aby súd nariadením neodkladného opatrenia uložil povinnosť fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá uzatvorila so spoločnosťou zmluvu. Pritom by stačilo, aby akcionár uviedol, že plnením zmluvy môže byť akcionárovi spôsobená ujma, resp. že spoločnosti môže vzniknúť škoda.

49. Súd uviedol, že akcionár sa má právo zúčastniť sa na valnom zhromaždení, hlasovať na ňom, požadovať na ňom od predstavenstva informácie a vysvetlenia, uplatňovať návrhy. Tieto štyri oprávnenia sú základnou právomocou, ktorou akcionár uplatňuje svoj vplyv na spoločnosť.

50. Podľa ustanovenia § 183 o vyhlasovaní rozhodnutia Valného zhromaždenia za neplatné, platia obdobne ustanovenia § 131 Obchodného zákonníka. Odvolací súd zdôraznil, že je nesporné, že žalovaný bol menovaný za predsedu predstavenstva na valnom zhromaždení spoločnosti dňa 27.4.2016, že na tomto valnom zhromaždení boli za člena predstavenstva menovaní aj predstavitelia zo strany žalobcu, a to W.. U. M. ako zástupca žalobcu. Je nesporné, že dohoda ako aj splnomocnenie boli uzatvorené dňa 22.4.2015, t. j. v čase, keď Y.. T. W. bol riadnym členom predstavenstva a bol kompetentný podpísať predmetnú dohodu a splnomocnenie ako ďalší člen predstavenstva za spoločnosť Prievidzské tepelné hospodárstvo, a. s. v zmysle výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Trenčín. Taktiež mal súd za to, že aj v čase podpisovania týchto dokumentov za spoločnosť konal a podpisoval predseda predstavenstva spoločne s jedným ďalším členom predstavenstva, a to tak, že k vytlačenému alebo napísanému obchodnému menu spoločnosti k svojim menám a funkciám pripojil svoj podpis.

51. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd mal za to, že žalobca nebol aktívne legitimovaný na podanie predmetného neodkladného opatrenia, keďže nebol účastníkom tohto právneho úkonu, z ktorého návrh na neodkladné opatrenie odvíjal, odvolací súd sa nezaoberal splnením ďalších dôvodov na vydanie neodkladného opatrenia, ako to predpokladá ustanovenie § 325 ods. 1 a 2 CSP. Z uvedených dôvodov zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a návrh v napadnutej časti zamietol.

52. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 a 2 CSP a § 255 ods. 1 CSP a ich náhradu v celom rozsahu priznal

žalovanému s tým, že o výške trov prvoinštančného aj odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

53. Proti rozhodnutiu Krajského súdu podal žalobca sťažnosť na Ústavný súd SR, ktorý rozhodol nálezom vydaným pod číslom I. ÚS 191/2019-120 dňa 26. novembra 2019 a vo výroku konštatoval, že základné právo mesta Prievidza podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 Cob 165/2017 z 27. októbra 2017, ako aj postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu, porušené bolo. Uznesenie Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 2 Cob 165/2017 z 27. októbra 2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Ústavný súd zaviazal Krajský súd v Bratislave uhradiť mestu Prievidza trovy konania v sume 806,01 € a vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti nevyhovel. Zdôraznil, že Ústavný súd Slovenskej republiky prijal uznesením č. k. I. ÚS 191/2019-27 z 21. mája 2019 ústavnú sťažnosť mesta Prievidza, Námestie slobody 14, Prievidza. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplývalo, že sťažovateľ ako územný, samosprávny a správny celok a právnická osoba - akcionár obchodnej spoločnosti Prievidzské tepelné hospodárstvo, a. s. vystupoval v procesnom postavení žalobcu v konaní o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Z ústavnej sťažnosti ďalej vyplývalo, že PTH je strategickým podnikom založeným pre účely podnikania v oblasti výroby a rozvodu tepla v meste Prievidza a sťažovateľ je akcionárom s 51 % podielom a minoritným akcionárom PTH (49 %) je spoločnosť Hornonitrianske bane Prievidza, a. s. Podľa stanov spoločnosti PTH má jej predstavenstvo troch členov: zástupca sťažovateľa, zástupca Hornonitrianskych baní Prievidza, a. s., a spoločný zástupca oboch akcionárov. Funkcia predsedu predstavenstva patrí zástupcovi Hornonitrianskych baní Prievidza, a. s..

54. Sťažovateľ pred ústavným súdom namietal, že argumentácia krajského súdu v napadnutom uznesení odporuje zmyslu a účelu príslušných ustanovení zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov. Sťažovateľ tvrdil, že bol aktívne vecne legitimovaný na podanie predmetného návrhu, pretože žalovaný koná ako jednoosobový štatutárny orgán, nie ako zamestnanec. Žalovaný obchádza spôsob konania za spoločnosť tým, že ho maskuje ako výkon pracovnoprávneho vzťahu. K tomuto sťažovateľ dopĺňa, že žalovaný obchádza aj jeho záujmy ako akcionára na riadnom a zákonomnom riadení spoločnosti. Napokon k tejto svojej námietke uviedol, že svoju aktívnu vecnú legitimitáciu neodvodzoval od účasti, resp. neúčasti na právnych vzťahoch, pretože táto jeho legitimitácia vyplýva priamo z Obchodného zákonníka, konkrétne z právneho záujmu akcionára na tom, aby bola pôsobnosť členov predstavenstva vykonávaná s náležitou starostlivosťou, v súlade so zákonmi a internými dokumentami a aby spoločnosti nebola spôsobená škoda. Medzi sťažovateľom ako akcionárom obchodnej spoločnosti PTH a členmi predstavenstva teda existuje priamy hmotnoprávny vzťah, vyplývajúci z príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, a to predovšetkým z § 191 ods. 1, § 194 ods. 1 a 5 Obchodného zákonníka.

55. Sťažovateľ ďalej tvrdil, že poverovacie dokumenty z 22. apríla 2015 (poverenie a dohoda o splnomocnení) majú charakter generálnej plnej moci, ktorá žalovaného splnomocňuje na samostatné konanie za PTH, a to v neobmedzenom rozsahu. Uvedené je však podľa jeho názoru v rozpore s ustanoveniami zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov a Obchodného zákonníka. K tomuto sťažovateľ poukázal na judikatúru ústavného súdu i Najvyššieho súdu Českej republiky, ako aj na odbornú literatúru.

56. Sťažovateľ ďalej namietal, že krajský súd v napadnutom uznesení uviedol nesprávny záver o rozsahu poverovacích dokumentov, keďže v prípade týchto dokumentov ide o generálne splnomocnenie, a nie o splnomocnenie na činnosti, ktoré sú v nich presne uvedené. Krajský súd mal podľa názoru sťažovateľa taktiež pochybiť v tom, že skúmal jeho aktívnu vecnú legitimitáciu a tá nie je procesnou podmienkou. Napokon sťažovateľ poukázal na zmätočné a nesúvisiace úvahy krajského súdu, týkajúce sa možnosti zamietnutia skutkovo osvedčeného a preukázaného nároku s poukazom na nárok, ktorý osvedčený nebol. Sťažovateľ zdôraznil, že návrhom na vydanie neodkladného opatrenia sa domáhal iba toho, aby žalovaný ako predseda predstavenstva PTH konal v súlade so Stanovami spoločnosti, zápisom v obchodnom registri a v súlade so zákonom.

57. K opodstatnenosti ústavnej sťažnosti sa vyjadril aj Y. W. Š. (žalovaný v konaní pred všeobecnými súdmi) ako zúčastnená osoba. Poukázal na to, že ústavná sťažnosť nie je dôvodná, pretože v skutočnosti predstavuje opravný prostriedok proti napadnutému uzneseniu vo forme dovolania, ktoré v tejto veci nemožno podať a je nepreskúmateľná, pretože sťažovateľ v jej petite označil iba články ústavy, nie však konkrétne práva nimi zaručené, že sťažovateľ ignoruje ustálenú judikatúru v oblasti uplatňovania práv akcionármi, ignoruje dôkazy a zavádza ústavný súd a že ho uplatnenou ústavnou sťažnosťou a inými podaniami na súdoch obťažuje a šikanuje. Ďalej poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obdo 28/2017 z 26. júna 2018 a sp. zn. 3 Obdo 24/2018

z 15. októbra 2018, ktorý mal rozhodnúť, že na základe poverenia je riaditeľ Y. W. Š. oprávnený konať v mene spoločnosti PTH. Sťažovateľ na vyjadrenie aj odporcu a vyjadrenie zúčastnenej osoby poukázal na to, že údajnú absenciu hmotnoprávneho vzťahu nemožno vyvodiť z neúčasti sťažovateľa na uzatvorení poverovacích úkonov. Je potrebné prihliadať na to, kto v danej situácii porušil svoju povinnosť, vo vzťahu ku komu a čo bol následok. Hmotnoprávny vzťah sťažovateľa a predsedu predstavenstva existuje. Povinnosť členov predstavenstva riadiť spoločnosť podľa stanov a zákona vyplýva priamo z ustanovení Obchodného zákonníka. Akcionár má na uvedenom bezprostredný právny aj ekonomický záujem. Sťažovateľ zdôraznil, že Y. W. Š., riaditeľ PTH, má dohodnutú takú náplň práce, resp. také poverenie na konanie, ktoré je identické s výkonom funkcie predstavenstva.

58. Ústavný súd konštatoval, že sporným medzi sťažovateľom a Krajským súdom je práve v prvom rade ich názor na to, či sťažovateľ ako väčšinový akcionár PTH môže svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smerovať priamo proti Y. W. Š., predsedovi predstavenstva PTH a riaditeľovi PTH v jednej osobe, keď tento podľa názoru sťažovateľa svojím konaním úmyselne obchádza stanovy, zápis v obchodnom registri a samotný zákon.

59. Ústavný súd poukázal na rozdielnosť bývalej právnej úpravy predbežných opatrení a súčasnej právnej úpravy neodkladných opatrení. Zdôraznil, že prijatím Civilného sporového poriadku sa zmenila koncepcia právnej úpravy predbežných opatrení podľa Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorej bolo cieľom predbežných opatrení dočasne upraviť pomery účastníkov konania a následne rozhodnúť vo veci samej, resp. cieľom bolo eliminovať ohrozenie budúcej exekúcie. Nová právna úprava upúšťa od doterajšej koncepcie predbežnosti poskytovanej ochrany, pretože po nariadení navrhovaných opatrení nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej. Podľa § 336 ods. 1 CSP môže súd pri nariadení neodkladného opatrenia pred začatím konania vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, súd túto povinnosť neuλοží. Nová právna úprava pripúšťa nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej, na rozdiel od úpravy podľa Občianskeho súdneho poriadku, pri ktorej dočasnosť predbežných opatrení až na výnimky zásadne vylučovala možnosť takéhoto výroku, ktorý by bol obsahovo totožný s výrokom vo veci samej.

60. Ústavný súd zdôraznil, že právo na spravodlivé súdne konanie, resp. právo na spravodlivosť znamená, že všetky súdy ako justičné orgány demokratického a právneho štátu majú povinnosť pri interpretácii zákonov zabrániť faktickému odopretiu spravodlivosti. Súd zdôraznil, že všeobecný súd musí teda vykladať a používať ustanovenia procesných predpisov v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu za základného zákonného predpokladu. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v civilnom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov sporových strán, resp. účastníkov konania (m. m. I. ÚS 119/07).

61. Ústavný súd po preskúmaní odôvodnenia napadnutého uznesenia konštatoval, že v ňom prezentovaný výklad krajského súdu pôsobí v rámci konkrétnych okolností príliš formalisticky, bez dostatočného zohľadnenia cieľa právnej úpravy a posúdenia okolností prípadu, a ďalšie podporné argumenty krajského súdu o zákaze vykonávať pracovnú pozíciu riaditeľa spoločnosti a o nemožnosti spoločnosti PTH vyjadriť sa k neodkladnému opatreniu nič nepridávajú na jeho presvedčivosť. Ústavný súd poukázal na skutočnosť, že sťažovateľ v konaní pred všeobecnými súdmi neodvodzoval svoju aktívnu legitímáciu na podanie návrhu na vydanie neodkladného opatrenia zo svojej prípadnej účasti na predmetných právnych úkonoch, čo napokon vyplýva aj z uznesenia okresného súdu. Zdôraznil, že súd prvej inštancie dospel v danej veci k záveru, že člen predstavenstva síce môže byť súčasne zamestnancom (riaditeľom) spoločnosti, avšak pracovná náplň riaditeľa sa nesmie prekryvať s výkonom činnosti štatutárneho orgánu. V dôsledku uvedeného považoval súd prvej inštancie poverenie za účelové obchádzanie stanov spoločnosti PTH, a teda vôle jej akcionárov. Podľa názoru súdu prvej inštancie je také poverenie pre rozpor so zákonom a pre obchádzanie zákona absolútne neplatným právnym úkonom. Ústavný súd zdôraznil, že súd na tieto právne závery okresného súdu o absolútnej neplatnosti právnych úkonov neprihliadol. Taktiež pokiaľ ide o otázku, či člen predstavenstva môže byť súčasne zamestnancom spoločnosti, krajský súd neprihliadol na námietku sťažovateľa, ktorú si okresný súd tiež osvojil, a to, že pracovná náplň riaditeľa sa nesmie prekryvať s výkonom činnosti štatutárneho orgánu a člen predstavenstva pri výkone činností spadajúcich do rozsahu činnosti predstavenstva nemôže vystupovať ako zákonný zástupca v zmysle § 15 Obchodného zákonníka.

62. Pokiaľ ide o splnomocnenie a poverenie, súd prvej inštancie ustálil, že v prípade týchto poverovacích dokumentov ide o dokumenty, ktoré majú fakticky i právne povahu generálneho plnomocnenstva, avšak odvolací súd dospel k opačnému názoru. Ústavný súd v ďalšom konštatoval, že na základe namietaného poverenia a dohody o splnomocnení navonok a dovnútra koná sám Y.. W. Š. ako predseda predstavenstva, riaditeľ a jednoosobový štatutárny orgán v jednej osobe, ktorý mal v odvolaní proti uzneseniu okresného súdu dostatočný priestor vyjadriť svoje námietky k nariadenému neodkladnému opatreniu. Práve táto skutočnosť, že predseda predstavenstva PTH koná za PTH dovnútra aj navonok samostatne a podľa sťažovateľa v rozpore so Stanovami spoločnosti, zápisom v obchodnom registri a zákonom, je predmetom sporu medzi ním a väčšinovým akcionárom, teda sťažovateľom. Ústavný súd k námietke zúčastnenej osoby, týkajúcej sa rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 1 Obdo 28/2017 a sp. zn. 3 Obdo 24/2018 skonštatoval, že označené rozhodnutia sa týkali použitia § 15 Obchodného zákonníka na splnomocnenie advokáta na zastupovanie v dovolacom konaní, nie rozhodnutia o platnosti dodatku č. 1 k pracovnej zmluve, poverenia či dohody o splnomocnení, alebo vzťahu medzi predsedom predstavenstva a akcionárom, resp. aktívnej vecnej legitímácie akcionára na podanie návrhu na nariadenie predmetného neodkladného opatrenia.

63. K aktívnej vecnej legitímácii akcionára na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia proti členovi predstavenstva Ústavný súd poukázal na to, že na označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, keď je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane objektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v civilnom procesnom práve používa pojem vecná legitímácia. Nedostatok aktívnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia, nie je nositeľom tohto hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide a o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide, naopak, vtedy, ak ten, o ktorom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

64. Sťažovateľ v konaní pred všeobecnými súdmi i v konaní o tejto ústavnej sťažnosti správne poukázal podľa názoru Ústavného súdu na to, že svoju legitímáciu na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neodvodzoval od účasti na predmetných právnych úkonoch urobených medzi PTH a Y.. W. Š., ktorý je súčasne predsedom predstavenstva PTH a riaditeľom PTH, ale všeobecne z viacerých ustanovení Obchodného zákonníka. Ústavný súd konštatoval, že v prípade, ak má akcionár podozrenie, že predstavenstvo, resp. niektorí z jeho členov pri výkone svojej funkcie nedodržiavajú alebo obchádzajú zákon, konajú v zjavnom rozpore so Stanovami spoločnosti, a tým v konečnom dôsledku obchádzajú alebo nerešpektujú vôľu akcionára alebo akcionárov, má možnosť danú situáciu riešiť v rámci spoločnosti na valnom zhromaždení tak, ako na to poukázal krajský súd, a v prípade neúspechu tejto možnosti podľa ústavného súdu nič nebráni akcionárovi hľadať riešenie tejto situácie prostredníctvom návrhu podaného na všeobecnom súde. Z okolností prípadu, podľa názoru ústavného súdu, je zrejmé, že všetky pokusy o vyriešenie situácie na úrovni PTH, jeho akcionárov a valného zhromaždenia zlyhali. V zmysle stanov PTH rozhoduje valné zhromaždenie 2/3 väčšinou hlasov akcionárov, a teda sťažovateľ ako väčšinový vlastník s 51 % podielom nemohol a nemôže sám situáciu vyriešiť v rámci valného zhromaždenia.

65. Ústavný súd zdôraznil, že Obchodný zákonník pritom výslovne priznáva akcionárovi prostriedky právnej ochrany priamo proti členovi predstavenstva, najmä vtedy, ak ich obchodná spoločnosť proti nim neuplatňuje. Akcionár môže v zmysle § 182 ods. 2 a 3 Obchodného zákonníka uplatniť nárok spoločnosti na náhradu škody proti členovi predstavenstva, teda potom, ako sa škodlivá činnosť člena predstavenstva prejaví.

66. Nárok na náhradu škody, ktorú utrpela spoločnosť, uplatňuje akcionár v zmysle § 182 ods. 2 Obchodného zákonníka ako zástupca spoločnosti a v jej mene. Ak člen orgánu škodu spoločnosti nahradí, prejaví sa táto náhrada aj vo zvýšení hodnoty akcie akcionára. Avšak v prípade, ak by konanie členov predstavenstva malo spôsobiť škodu priamo akcionárom, a nie akciovej spoločnosti, uplatňuje si ju akcionár vo vlastnom mene a ako vlastný hmotnoprávny nárok. Ústavný súd zdôraznil, že nie je vylúčené, aby bol aj akcionár osobou, ktorá môže mať právne relevantné postavenie vo vzťahu k členovi predstavenstva.

67. Ústavný súd tiež konštatoval, že Obchodný zákonník mlčí, pokiaľ ide o možnosť akcionára uplatniť prostriedky neodkladnej, resp. preventívnej právnej ochrany priamo proti členom predstavenstva. Uvedená prípustnosť uplatnenia náhrady škody akcionárom v mene spoločnosti proti členovi predstavenstva, ale aj možnosť akcionára uplatniť vlastný nárok na náhradu priamej škody proti členovi predstavenstva však indikujú, že zákonodarca nemal úmysel vylúčiť akcionára z možnosti uplatniť určité právo priamo proti členovi predstavenstva. Absencia priameho hmotnoprávneho vzťahu medzi členom predstavenstva a akcionárom týmto prostriedkom následnej právnej ochrany vo veci samej nebráni, a preto niet dôvodu bez ďalšieho úplne vylúčiť možnosť akcionára uplatniť priamo proti členovi

predstavenstva aj prostriedky predbežnej neodkladnej právnej ochrany za splnenia predpokladov uvedených v Civilnom sporovom poriadku, najmä potreby bezodkladne upraviť pomery.

68. Posúdenie splnenia podmienok, za ktorých tak akcionár môže urobiť vo vlastnom mene alebo v mene obchodnej spoločnosti, či posúdenie toho, do akej miery je možnosť podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podmienená určitým postupom akcionára na valnom zhromaždení, je úlohou všeobecných súdov. Mal za to, že záver krajského súdu pôsobil príliš paušalizujúco.

69. Ústavný súd konštatoval, že krajský súd sa v odôvodnení napadnutého uznesenia relevantným spôsobom nevysporiadal s presvedčivým záverom okresného súdu, že v danej veci ide v prípade poverenia a dohody o splnomocnení o absolútne neplatné právne úkony pre ich rozpor so zákonom.

70. Ústavný súd zdôraznil, že vo veci sťažovateľa ide o väčšinového akcionára, ktorý sa domáha uloženia povinnosti konkrétnej fyzickej osobe - predsedovi predstavenstva, riaditeľovi a jednoosobovému štatutárnemu orgánu spoločnosti v jednej osobe, aby táto nemohla konať v rozpore so Stanovami tejto spoločnosti, zápisom v obchodnom registri a so zákonom (§ 13 ods. 1 Obchodného zákonníka a § 20 ods. 1 a § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov). Táto osoba tak podľa všetkého opakovanne konala a presadzovanie práv väčšinového akcionára cez valné zhromaždenie pritom preukázateľne zlyhalo.

71. Ústavný súd konštatoval, že z predložených dokumentov je zrejmé, že výpočet činností v poverovacích dokumentoch je demonštratívny a preto je už na prvý pohľad celkom zrejmé, že záver krajského súdu, na ktorého bol rozsah splnomocnenia presne špecifikovaný, nekorešponduje so zisteným skutkovým stavom.

72. Ústavný súd konštatoval, že v konaní pred všeobecným súdom zohrávala úlohu otázka porušenia pravidla štyroch očí - teda situácia, keď spoločne oprávnení členovia predstavenstva poveria (splnomocnia) jedného z nich, aby v mene spoločnosti konal navonok samostatne. Oproti situácii predpokladanej Stanovami sa má dosiahnuť stav, keď v mene spoločnosti koná len jeden člen predstavenstva samostatne, a to len na základe vôle členov predstavenstva bez ohľadu na vôľu akcionárov vyjadrenú v Stanovách. Ústavný súd sa už mal možnosť vyjadriť k prípustnosti plnomocnenstiev, ktoré obchádzajú tzv. pravidlo štyroch očí. Ústavný súd vyslovil svoje pochybnosti o platnosti stavu, keď v prípade zakladateľskou listinou zakotveného spoločného konania všetkých konateľov jeden konateľ splnomocní iného konateľa na svoje zastupovanie pri všetkých úkonoch spojených s funkciou konateľa, totiž neguje vôľu spoločníka vyjadrenú v zakladateľskej listine, a tým obchádza aj zákon, ktorý práve spoločníkovi zveruje určenie spôsobu konania konateľov v mene spoločnosti. Vôľou spoločníka prejavenu v zakladateľskej listine bolo tiež bezvýnimčné spoločné konanie všetkých konateľov spoločnosti. Ak by spoločník chcel prejavíť svoju vôľu, aby v mene spoločnosti konali konatelia aj samostatne, prejavil by túto svoju vôľu v zakladateľskej listine a následne by sa táto vôľa spoločníka prejavila zápisom do obchodného registra. Ústavný súd zdôraznil, že v tomto kontexte pôsobí logický a presvedčivý právny názor prezentovaný sťažovateľom, že ak stanovy spoločnosti určujú, že jej menom musia konať spoločne najmenej dvaja členovia predstavenstva, a zakladajú teda pre každý úkon, ktorý predstavenstvo urobí v mene spoločnosti, povinnosť vzájomnej kontroly a zodpovednosti najmenej dvoch členov predstavenstva, nemožno takúto kontrolu a zodpovednosť vylúčiť tým, že dvaja členovia predstavenstva udelia generálnu plnú moc jednému z nich. Takýto postup by bol v rozpore s právnou úpravou konania štatutárných orgánov spoločnosti v zákone a v Stanovách spoločnosti. To platí o to viac, ak jednou z osôb, konajúcich pri udeľovaní plnej moci v mene predstavenstva je sám splnomocnený člen predstavenstva.

73. Ústavný súd zdôraznil, že ak by akcionári spoločnosti skutočne chceli, aby v mene spoločnosti konal samostatne jeden člen predstavenstva (napr. jeho predseda), boli by takýto spôsob konania v mene spoločnosti upravili v Stanovách. Avšak ak stanovy určujú, že v mene spoločnosti koná predseda predstavenstva spoločne s ďalším členom predstavenstva, samostatné konanie jedného z nich na základe akéhokoľvek generálneho poverenia či splnomocnenia predstavuje zjavné obmedzenie vôle akcionárov, stanov spoločnosti a v neposlednom rade zákona. Ústavný súd uzavrel, že takéto splnomocnenie alebo poverenie dané len jednému členovi predstavenstva je neprípustné tam, kde sa nachádza vôľa akcionárov vyjadrená v Stanovách, aby o veciach spoločnosti rozhodovali určité osoby ako kolektívny štatutárny orgán. Limitom sú najmä prípady, ak niet dôvodu na takúto ochranu pred konaním individuálneho zástupcu.

74. Pokiaľ ide o zákaz vykonávania pracovnej pozície, Ústavný súd v tejto súvislosti zdôraznil, že zákaz obchádzania pravidla štyroch očí sa logicky musí vzťahovať aj na prípady takých iných poverení, ktoré majú podobné účinky ako inak neprípustné udelenie splnomocnenia a sú udelené tými istými osobami. Sťažovateľ sa návrhom na vydanie neodkladného opatrenia domáhal toho, aby predseda predstavenstva nekonal samostatne v rozpore so Stanovami, zápisom v obchodnom registri a so

zákonom. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia nie je zrejmé, ako takúto podľa ústavného súdu dôvodnú a racionálnu požiadavku sťažovateľa môže prevážiť prípadná skutočnosť, že by sa nariadením neodkladného opatrenia Y. W. Š. zakázalo vykonávať náplň práce riaditeľa spoločnosti PTH v rozsahu sporných právnych úkonov, navyše v situácii, keď podľa všetkého on sám túto pracovnú pozíciu vytvoril a následne obsadil. Z uvedeného by potom vyplývalo, že individuálny záujem Y. W. Š. byť riaditeľom spoločnosti PTH preváži právne a ekonomické záujmy akcionára, čo už na prvý pohľad možno považovať za nelogický a svojvoľný právny názor. Ústavný súd osobitne zdôrazňuje, že nič nebráni tomu, aby spoločnosť PTH svojmu riaditeľovi určila novú pracovnú náplň, ktorá nebude v rozpore so zákonom.

75. Z uvedených dôvodov Ústavný súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil s tým, že úlohou Krajského súdu pri opätovnom rozhodovaní bude nielen dôkladne sa zaoberať tvrdeniami sťažovateľa a právnymi závermi okresného súdu, ale aj opätovne vo veci rozhodnúť, najmä so zreteľom na závery Ústavného súdu vyjadrené v tomto náleze.

76. Krajský súd ako súd odvolací opätovne prejednal odvolanie žalovaného a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

77. Podľa ustanovenia § 324 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Zb. z. CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenia.

78. Podľa ustanovenia § 324 ods. 3 CSP neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

79. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

80. Podľa § 325 ods. 2 CSP s neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

81. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčených dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

82. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327 nariadi neodkladné opatrenie ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh neodkladného opatrenia zamietne.

83. Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov právne úkony právnickej osoby vo všetkých veciach robia tí, ktorí sú na to oprávnení zmluvou o zriadení právnickej osoby zakladacou listinou alebo zákonom.

84. Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 13 ods. 1 vety druhej zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, podľa ktorého právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca.

85. Podľa § 14 ods. 1 Obchodného zákonníka prokúru splnomocňuje podnikateľ prokuristu na všetky právne úkony, ku ktorým dochádza pri prevádzke podniku, aj keď sa na ne inak vyžaduje osobitné splnomocnenie, prokúru možno udeliť len fyzickej osobe.

86. Podľa § 15 ods. 1 Obchodného zákonníka, kto bol pri prevádzkovaní podniku poverený určitou činnosťou, je splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza.

87. Podľa § 191 ods. 1 Obch. zákonníka Predstavenstvo je štatutárny orgán spoločnosti, ktorý riadi činnosť spoločnosti a koná v jej mene. Predstavenstvo rozhoduje o všetkých záležitostiach spoločnosti, pokiaľ nie sú týmto zákonom alebo stanovami vyhradené do pôsobnosti Valného zhromaždenia alebo Dozornej rady. Pokiaľ stanovy neurčia inak, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý člen Predstavenstva. Členovia Predstavenstva, ktorí konajú v mene spoločnosti a spôsob, ktorým takto robia, zapisujú do obchodného registra.

88. Podľa bodu 27.1 Stanov spoločnosti PTH a. s. je Predstavenstvo štatutárny orgán spoločnosti, ktorý riadi všetku činnosť spoločnosti, koná v jej mene a zastupuje ju pri právnych úkonoch. Predstavenstvo rozhoduje o všetkých záležitostiach obchodného vedenia spoločnosti, pokiaľ nie sú všeobecne záväznými právnymi predpismi alebo týmito stanovami vyhradené do pôsobnosti Valného zhromaždenia alebo Dozornej rady.

89. Podľa bodu 28.1 Stanov spoločnosti PTH a. s., Predstavenstvo má troch členov, ktorých volí a odvoláva Valné zhromaždenie. Akcionár Mesto Prievidza je oprávnený navrhnúť jedného člena Predstavenstva, spoločnosť HBP a.s. tiež jedného člena Predstavenstva, pričom tento bude navrhnutý za predsedu Predstavenstva. Tretí člen Predstavenstva bude navrhnutý na základe vzájomnej dohody akcionárov. Predsedu Predstavenstva volí Valné zhromaždenie.

90. Podľa bodu 29.1 Stanov spoločnosti PTH a.s., spoločnosť navonok zastupuje a koná za ňu predseda Predstavenstva spoločne s jedným ďalším členom Predstavenstva. Za spoločnosť podpisuje predseda Predstavenstva spoločne s jedným ďalším členom Predstavenstva. Podpisovanie za spoločnosť sa uskutočňuje tak, že predseda Predstavenstva a ďalší člen Predstavenstva k vytlačenému alebo napísanému obchodnému menu spoločnosti a k svojim menám a funkciám pripoja svoj podpis.

91. Odvolací súd, rešpektujúc nález Ústavného súdu ako aj s poukazom na rozhodnutie súdu prvej inštancie zdôraznil, že pri nariadení neodkladného opatrenia podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení sa nesmie neprímeraným spôsobom zasahovať do právnych vzťahov medzi stranami. Neodkladné opatrenie nemožno využiť na dočasnú úpravu iných než právnych vzťahov medzi stranami. Medzi stranami musí existovať právny vzťah a okrem tvrdenia a osvedčenia v právnom vzťahu sa vyžaduje tvrdiť a osvedčiť nárok alebo právo, ktoré je ohrozované alebo porušované. Rovnako musí žalobca v návrhu preukázať, že má právny záujem na neodkladnom opatrení, musí osvedčiť potrebnosť neodkladnej úpravy pomerov strán. Žalobca vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žiadal, aby súd nariadil žalovanému zdržať sa akéhokoľvek konania na základe poverenia, ako aj zdržať sa konania žalovaného na základe Dohody o splnomocnení zo dňa 22.04.2015. Vzhľadom k tej skutočnosti, že žalovaným bol napadnutý iba prvý a druhý výrok, rozhodnutia súdu prvej inštancie a žalobca nepodal odvolanie vo vzťahu k tretiemu výroku, ktorým bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, odvolací súd sa opätovne zaoberal iba dôvodmi, týkajúcimi sa týchto dvoch výrokov.

92. Odvolací súd, rešpektujúc názor Ústavného súdu rozobratý v náleze Ústavného súdu ako aj uvedené vyššie v tomto rozhodnutí zdôrazňuje, že poverenie zo dňa 22.4.2015 bolo koncipované tak široko, že právne aj fakticky konzumovalo všetky činnosti, vykonávané Predstavenstvom spoločnosti ako štatutárnym orgánom (žalovaný konal samostatne a podpisoval za spoločnosť navonok ako aj dovnútra a to najmä, nie však výlučne) v mene spoločnosti PTH a.s. Na základe tohto poverenia žalovaný mohol v rozsahu predmetu podnikania spoločnosti PTH samostatne vykonávať obchodné vedenie a riadenie spoločnosti a môže spoločnosť PTH aj zastupovať v podstate pri všetkých právnych úkonoch, uzatváraných, urobených touto spoločnosťou, môže zastupovať spoločnosť PTH a. s. pred štátnymi orgánmi, splnomocňovať ďalšie osoby na zastupovanie spoločnosti, riešiť pracovno-právne vzťahy, financie a ďalšie povinnosti PTH a. s., disponovať s majetkom spoločnosti PTH a pod. Všetky tieto činnosti pritom spadajú do rozsahu činnosti Predstavenstva. Je nesporné, že člen Predstavenstva môže byť súčasne zamestnancom - riaditeľom, či iným vrcholným zamestnancom. Pracovná zmluva sa však nesmie prekryvať s výkonom činnosti štatutárneho orgánu a člena Predstavenstva pri výkone činností, spadajúcich do rozsahu činností Predstavenstva nemôže vystupovať ako zákonný zástupca v zmysle § 15 Obchodného zákonníka. Z uvedeného dôvodu je poverenie zo dňa 22.4.2015 účelovým obchádzaním stanov spoločnosti PTH a.s. a teda aj vôle akcionárov. Toto poverenie je tak v rozpore so zákonom a pre obchádzanie zákona absolútne neplatným právny úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, tak ako to konštatoval súd prvej inštancie a navyše to bolo konštatované aj v Náleze Ústavného súdu a to vcelku, pretože jednotlivé časti tohto poverenia od seba nie je možné oddeliť. Ďalšie konanie žalovaného na základe tohto Poverenia by pritom potenciálne mohlo spôsobiť spoločnosti PTH a. s. priamu škodu. Žalobca osvedčil, že žalovaný dlhodobo a opakovane koná v mene spoločnosti PTH a. s. na základe predmetného Poverenia zo dňa 22.4.2015, keď súdu predložil kópie rôznych listín podpísaných žalovaným ako riaditeľom a predsedom Predstavenstva spoločnosti PTH a.s.

93. Je potrebné poukázať aj na Stanovy spoločnosti PTH a. s., ktoré nedávajú žalobcovi ako majoritnému akcionárovi, vlastníacemu 51% všetkých akcií spoločnosti, možnosť prijať na Valnom zhromaždení akéhokoľvek uznesenie bez súhlasu druhého akcionára, pretože na prijatie uznesenia je v zmysle bodu 25.5 stanov potrebná 2/3 väčšina všetkých akcionárov, ak stanovy alebo všeobecne záväzné právne predpisy neurčujú inak, čo podľa bodu 25.7 vety prvej Stanov o záležitostiach, ktoré neboli zaradené do navrhovaného programu rokovania Valného zhromaždenia môžu rozhodnúť, len za

účasti všetkých akcionárov spoločnosti. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca osvedčil existenciu potreby neodkladnej úpravy predmetných právnych vzťahov a zároveň osvedčil svoj právny záujem k tejto úprave vzťahov. Nariadením neodkladného opatrenia sa pritom nevytvorí nenávratný stav ani sa neprímeraným spôsobom nezasiahne do existujúcich právnych vzťahov, len sa zjedná náprava existujúceho nezákonného stavu a vytvoria sa podmienky na zákonný postup.

94. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na Nález Ústavného súdu a na jeho odôvodnenie, v ktorom konštatuje, že v prípade, ak má akcionár podozrenie, že Predstavenstvo resp. niektorý z jeho členov pri výkone svojej funkcie nedodržiavajú alebo obchádzajú zákon, koná v zjavnom rozpore so Stanovami spoločnosti a tým v konečnom dôsledku obchádzajú alebo nerešpektujú vôľu akcionára alebo akcionárov, má možnosť danú situáciu riešiť v rámci spoločnosti na Valnom zhromaždení tak ako na to poukázal v pôvodnom rozhodnutí Krajský súd a v prípade neúspechu tejto možnosti podľa Ústavného súdu nič nebráni akcionárovi hľadať riešenie tejto situácie aj prostredníctvom návrhu podaného na všeobecnom súde.

95. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade všetky pokusy o vyriešenie situácie na úrovni PTH, jeho akcionárov a Valnom zhromaždení zlyhali, keďže v zmysle Stanov PTH rozhoduje Valné zhromaždenie 2/3 väčšinou všetkých hlasov akcionárov, a teda žalobca ako väčšinový vlastník s 51%-ným podielom nemôže sám situáciu vyriešiť v rámci Valného zhromaždenia, nič mu nebráni, aby mal možnosť vyriešiť daný problém prostredníctvom súdu.

96. Absencia priameho hmotnoprávneho vzťahu medzi členom Predstavenstva a akcionárom týmto prostriedkom na strane právnej ochrany vo veci samej nebráni a preto niet dôvodu bez ďalšieho úplne vylúčiť možnosť akcionárov uplatniť priamo proti členovi Predstavenstva aj prostriedky predbežnej neodkladnej právnej ochrany za splnenia predpokladov, upravených v Civilnom sporovom poriadku, najmä potreby bezodkladne upraviť pomery. Pokiaľ ide o konanie žalovaného na základe dohody o splnomocnení zo dňa 22.4.2015 aj vo vzťahu ku konaniu žalovaného na základe dohody o splnomocnení, odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie a so stanoviskom Ústavného súdu. Rozsah splnomocnenia je identický s rozsahom poverenia a má fakticky právne povahu generálneho plnomocenstva. Ak však Stanovy spoločnosti určujú, že v mene spoločnosti musia konať najmenej dvaja členovia Predstavenstva, nie je prípustné, aby dvaja členovia Predstavenstva udelili všeobecnú plnú moc na zastupovanie len jednému z nich. Takáto všeobecná plná moc by vylučovala vzájomnú kontrolu členov Predstavenstva a odníkala by kompetencie členov Predstavenstva. Bola by pre rozpor so zákonom (§ 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 13 ods. 1 v spojení s § 191 ods. 1 Obch. zákonníka) absolútne neplatným právnym úkonom. Existuje len jedna výnimka a tou je prokúra udeľovaná ako všeobecné plnomocnenstvo na všetky právne úkony, ku ktorým dochádza pri prevádzke podniku. Prokúra však musí byť zapísaná v Obchodnom registri. Žalobca osvedčil, že žalovaný udelené splnomocnenie využíva, predmetná dohoda o splnomocnení bola napríklad priložená k zaslaní návrhu ceny k teplu na rok 2017 zo dňa 30.10.2016, adresovanému Úradu pre reguláciu sieťových odvetví.

97. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu, ktorý zdôrazňuje, že sankcia neplatnosti právneho úkonu je civilnoprávnou sankciou ultima ratio, ktorá má miesto tam, kde ochrany hodné záujmy právnej istoty verejnosti alebo účastníkov právnych vzťahov vyžadujú, aby bol právny úkon považovaný za neplatný. Aj všeobecné splnomocnenie tak môže byť sankcionované neplatnosťou, ak je daný určitý, zákonom predpokladaný dôvod neplatnosti. Tým môže byť okrem porušenia zákonného zákazu aj skutočné - nielen potenciálne - obchádzanie konkrétneho zákonného zákazu.

98. Odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu ohľadom porušenia pravidla štyroch očí, v ktorom bolo konštatované, že v konaní pred všeobecným súdom zohrávala úlohu otázka porušenia pravidla štyroch očí, teda situácia, keď spoločne oprávnení členovia Predstavenstva poveria, splnomocnia jedného z nich, aby v mene spoločnosti konal navonok samostatne. Oproti situácii, predkladanej stanovami sa má dosiahnuť stav, keď v mene spoločnosti koná len jeden člen Predstavenstva samostatne a to len na základe vôle členov Predstavenstva a bez ohľadu na vôľu akcionárov vyjadrenú v stanovách.

99. Odvolací súd s poukazom na nález Ústavného súdu konštatuje, že ak by akcionári spoločnosti skutočne chceli, aby v jej mene konal samostatne jeden člen Predstavenstva, napríklad jeho predseda, boli by takého spôsobu v mene spoločnosti upravené v stanovách. Avšak, ak stanovy určujú, že v mene

spoločnosti koná predseda Predstavenstva spoločne s ďalším členom Predstavenstva, samostatné konanie jedného z nich na základe akéhokoľvek generálneho poverenia či splnomocnenia predstavuje zjavné obchádzanie vôle akcionárov, stanov spoločnosti a v neposlednom rade aj zákona. Vzhľadom k tomu, že takého splnomocnenie alebo poverenie dané len jednému členovi Predstavenstva je neprípustné, tam, kde sa obchádza vôľa akcionárov vyjadrená v stanovách, aby vo veciach spoločnosti rozhodovali určité osoby ako kolektívny štatutárny orgán.

100. Odvolací súd v súvislosti so svojím názorom, že v prípade neodkladného opatrenia by sa predsedovi Predstavenstva zakázalo vykonávať pracovnú pozíciu riaditeľa spoločnosti prezentovaného v pôvodnom rozhodnutí, poukazuje na Nález Ústavného súdu, z ktorého vyplýva, že individuálny záujem Y. W. Š., žalovaného v spoločnosti PTH preváži právne a ekonomické záujmy väčšinového akcionára a nič nebráni tomu, aby spoločnosť PTH svojmu riaditeľovi určila novú pracovnú náplň, ktorá nebude v rozpore so zákonom. Akékoľvek ústavnokomformné úvahy o rozsahu oprávnení či súvzťažností pracovného obchodno-právneho vzťahu medzi Y. W. Š. ako riaditeľom a predsedom Predstavenstva na jednej strane a PTH na strane druhej nesmú opomenúť riešenú problematiku súbehu pracovného a obchodno-právneho režimu pri obchodnom vedení spoločnosti, teda pri výkone činností vyhradených členom štatutárneho orgánu. Pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu žalobcu, odvolací súd akceptuje názor Ústavného súdu v predmetnom náleze a to, že žalobca neodvodzuje svoju aktívnu legitimáciu na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia od účasti na predmetných právnych úkonoch, urobených medzi PTH a Y. W. Š., ktorý je súčasne predsedom Predstavenstva PTH a riaditeľom PTH, ale všeobecne z viacerých ustanovení Obchodného zákonníka. Je nesporné, že členovia Predstavenstva volia akcionári na Valnom zhromaždení, že členovia Predstavenstva sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s náležitou starostlivosťou, ktorá zahŕňa povinnosť vykonávať ju s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých ich akcionárov, a že pri výkone svojej pôsobnosti nesmú členovia Predstavenstva uprednostňovať svoje záujmy pred záujmami spoločnosti.

101. Ak má akcionár podozrenie, že Predstavenstvo, resp. niektorý jeho členovia pri výkone svojej funkcie nedodržiavajú alebo obchádzajú zákon, konajú v zjavnom rozpore so stanovami spoločnosti a tým v konečnom dôsledku obchádzajú alebo nerešpektujú vôľu akcionára alebo akcionárov, má možnosť akcionár danú situáciu vyriešiť v rámci spoločnosti na Valnom zhromaždení tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 183 v spojení s ustanovením § 131 Obch. zákonníka, avšak nič nebráni akcionárom v prípade neúspechu tejto možnosti hľadať riešenie tejto situácie prostredníctvom návrhu podaného na všeobecnom súde.

102. Akcionár, ktorý sa v tejto situácii domnieva, že Predstavenstvo alebo niektorý z jeho členov konajú v rozpore so stanoveným zápisom v obchodnom registri alebo so zákonom, tak ostáva iba možnosť vyriešiť daný problém prostredníctvom súdu, čo žalobca aj urobil tým, že podal návrh na vydanie neodkladného opatrenia.

103. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam a prihladnuc k návrhu žalobcu na vydanie neodkladného opatrenia k argumentom žalobcu ako aj k námietkam žalovaného a k stanovisku Ústavného súdu prezentovaného v Náleze Ústavného súdu k predmetnej veci, odvolací súd má za to, že boli naplnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne s príkazom na ustanovenie § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

104. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 a 2 CSP a § 255 ods. 1 CSP a ich náhradu v celom rozsahu priznal žalobcovi s tým, že o výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

105. Toto rozhodnutie bolo prijaté členmi senátu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia

opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).